

Hiero. in martyrologio. Jacobus cebedei ab herode agrippa decollat' gladio interijt. Alphei aut' filij in p'si da defunct'. Tertij aut' q' est frater dñi q' de pinna tēpli p'cipitatus interijt. Idē in expositioe Esaie. Due olive r tres r q'tuor r q'nq. r'ij. apli intelligunt. l. r'ij. q' a dño

Incipit postilla Nicolai de lyra sup eplam sc̄i Jacobi Jacobus dei rē. Liber iste dicitur Ca. I (apli canonicā. dicitur in quattuor ptes fm q'tuor aplos hñi' libri scripto res: sicut dictū fuit de libro. r'ij. p'betarū qui dividit fm numerū. r'ij. scriptoꝝ. partes aut' libri patebūt. psequendo. p'ima ps p'inet eplaz bñi Jacobi q' dividit in duas ptes. s. in p'emiū r i tractatū. scda incipit ibi: Dñe gaudiū. In p'ma pte p'mo describit p' sona salutās ex noie cū dicitur: Jacob'. iste ē ta / cob' mior' frat' iude apli r fili' alphei. alijs dō Jacob' q' dicitur maior fuit frat' iobis apli et euāgeliste r fili' cebedei. scdo ex religioe. cū dicitur: b' xpi seru'. nō aut' dicitur apls: qz scribe bat cōuersis ex iudaismo: q' p'ferebat se con / uersis ex gētilitate: vt p'tz Act. vi. Et i eplis Pauli in plib' locis. p' qd vt eos induce ret ad hūiliationē exēplo sui nō nominat se aplatū qd nomē ē dignitatis: sed suū qd nō mē ē subiectiois. Cōsequēt' describit p'one salutate. cū dicitur: c' Duodeci tri. Ex q' parz q' scribebat uersis de iudaismo. P'p's enī iudat' in. r'ij. trib' diuidebat. d' Que sē in d'p'sioe. i. extra terrā iudee. Illos enī q' erāt in iudea poterāt informare x'bo: q' mo dus informadi efficacior ē q' scripto. erat et eps hierosolymitan': r sic illi q' erāt in iudea cui' metropolis est hierusalē erāt de diocesi sua. Cōsequēt' exprimit bōa optata. cū dicitur: e' Salutē. s. p' gratiā in p'nti r glia in futu ro. f' Dñe gaudiū. Hic incipit tractatus in quo beatus Jacob' informat credētēs bñ se habere. p'mo respectu sui. scdo respectu p'ri ca. se. t'io respectu dei. ca. iij. ibi: Adulteri: fm ordinem doctrine a magis notis ad mi nus nota procedendo. ista tamen diuisiō nō est sic p'cisa qn in vna pte ponatur aliqd de p'tinentib' ad alias r ecōuerso: r hoc p'p' cō nexionē virtutū. Circa primā partē confi derandū q' respectu sui hō bene se habet per hoc q' tentationib' vtriliter resistit: r p' b' q' veritati humiliter acquiescit: qz p' p'ximū vt tanē vitia r acquirunt virtutes morales. p' secundū x'bo expellit' ignorātia r acquirunt virtutes intellectuales. secunda incipit ibi: Scitis fratres mei. prima diuidit in tres. nā beatus Jacobus primo ponit suā informatiō nē. secundo infert intentā cōclusionem. ibi: Glorietur autē. tertio remouet errorē opti mionem. ibi: Amō cū tētur. prima adhuc in duas: qz p'io iudicat ad resistēdū tētatōib' bus in casib' cert'. secūdo in dubijs. ibi: Si q's aut'. Ad euidentiā p'mi cōsiderandū q' tē tatōes metū inducētēs de amissioe boni taz habitū sūt vehemētiores q' ille q' iudicat appe titū d' acq'sitioe nō habiti. vñ dicit Aug'. Ter rena diligunt arti' adepta q' cōcupita p'stri gāt. nā illa velut icorporata p'scidiū. ista x'bo velut extranea repudiant: r qnto sūt magis intrinseca tāto mer' de amissioe ē vehemētior. sic mer' de amissioe vite vñ mēbroꝝ aliq' q' d' amissioe bonoꝝ possessoꝝ. r tō q' bñ resistit tētatōib' ist': bñ pōt resistere r alijs: q' fm q' dicit qdā nō ē cōsētancū rōni cupiditate eū vici q' metu si frāgīl': r tō bñs Jacob' docēs resistere tētatōib' pōit exēplū de tētatōib' metū iudicētib' de amissioe bōi tā habitū. cu iusmodi sūt p'scūtōes i p'sonis vñ reb' iam possessis. Dicit g' Dñe gaudiū. i. celeste gau diū qd icludit i se p'fectionē eminēt' ois bo ni gaudiij. g' Exsistate fra. mei. finalis p'se quit. h' Cum in tentationes varias inci / i' Scitēs q' p'ba. fi. ve. in p'scūtōib' p' q's deritis. si fortē eis resistēritis. d' declarat hō fidelit' adherere deo qñ per ad / uersa quecunq' non separatur ab eo.

ananus pōtifer adolescēs anani filius: de genere sacerdotali acce pta a cōcilio pgregauit: et cōpellēs publice iacobum vt xp̄z negaret. Cōtradictēte lapidari ius sit. Qui cū p'cipitat' de pinna tē / pli: cōfractis crurib' semianimis diceret: Dñe ignosce illis qd ei fa ciāt nesciūt. Fullōis fuste cerebro percussus interijt. Tradit item io seph' tātē eū sc̄itatu' fuisse r cele / britatu' i p'lo vt p'p' ei' necē sub / uersā hierlm creditū sit. Testant' acta aploꝝ mltā de eo. Triginta annis hierosolymā rexit vsq' ad septimū neronis annū: iuxta tem plū vbi p'cipitat' fuerat sepultus est: titulū vsq' ad obsidionē titi r vltimā adriāi notissimū habuit. Quidā e n'is putauit eū i mōte oliueti p'ditū: s'z flā eoz opinio ē.

Argumentū in eplam iacobi.

Jacob' apostolus sanctū iustituit clerū: de cultura celestiu' p'ceptoꝝ: r reglā catholice obseruatiōe r de iuncte patiētig maiestate: r de reuelatio ne plimoz: r d' mādatiōe mgroꝝ.

Sinit argumentū.

Incipit epistola canonica bea / ti Jacobi apostoli. Ca. I

Incipit postilla Nicolai de lyra sup eplam sc̄i Jacobi Jacobus dei ac / v' lucratoꝝ. s' celebris p'ona. dñi n'ri iesu xp̄i s' officij celebre. s' n' oib' s' aliq' d' oib' seruus duodeci / tribub' q' sūt in / a s' fidē r p'stariā vñ vi tā cernā op'rat. dispōiōe salutē. c

Supplantatoꝝ vicioꝝ. s' nihil est vñ dolcat: vñ dubitēs. b' s' q' ex eodē patre sūt idē habituri.

Omne gaudiū existate fratres mei cū i tētatōes varias iciderit: rie tētat. a s' q's ex alto v're fidei. b' s' i. tribulatio q' fides p'bat. c' s' q' quā exigit fides n'ra. d' s' facit intelligere r habere virentē patiēte.

Sciētēs q' p'batō fidi v're patiētā

Patentiam operatur. nam per talem sufferentiam frequenta / tam virtus patientie acquirif: p' quē quidē habitū sufferētia taliz que p'mo erat sibi difficilis redditur facilis.

Patētia

Dm. 25.

Dm. 16.

Incipit expositio in eplam bñi Jacobi apli canonicā

Jacob'. Hic ec Ca. I desce hierosolymitāe post aplos ad p'dicā / dū missus curā r regi mē suscepit. b' Duo decī tribub'. p'cipiā sollici tudinē de ist' habere ad. r'ij. p'ti nebat aplos q' legatiōe p' dño i circūcisiōez s' fugebat. Hic r pau l' dicit: Jacob' r cephas: r iohā nes q' videbāt columne eē de / p'tras dederūt mibi r b. societā tis: vt nos i gētib': illi aut' i cir cūcisiōe rē. Adireo eis scribit p'cipue: r qz ipe a ceter' aplis su p' eos ordiat' erat eps. c' Om ne gau. Hic idignem' si mali in mūdo florēt: si vos patimū: qz si ē xp'iane veritat' i t'palib' exal tari: s' poti' dep'mi. Mali nihil bñt in celo: vos nihil i mūdo. Spe illius boni ad quod tendi tis quicquid in via contingat gaudere debētis.

Cum in tentationes varias icideritis. A perfectioribus i / cipit de extrinsecis tentationi / bus. e' Sciētēs. Ideo ten tamini aduersis: vt per hoc pro bare possitis: q' firmam fidem future retributionis in corde gestet: quod ē intelligere virtutes ipsius patientie. f' Probatio fi. ve. patiētā operatur. Eadez sententia: sed conuerso ordine in paulo legitur

Ca. Qm a deo tenta. Exterioze tetatione imittit de ad p batione suoz: interiorz vero q sepe cocipif furtu: adulteri nm: homicidii no imittit de. b Anusquisqz te. Duo sut genera tetationu. Anu qd pbat. fm qd tetavit de abraa. Aliud qd decipit fm qd de nemine tetat. Lu sup fudame/ tu lignu fenis: stipula edificamus: diabol' supponit incediu: edifice/ m' auru: argetu: lapides p. r ten/ rare no audet: nec tu oino desistit sz sedet i oculis vt interficiat in/ nocete. Aug'. Trib' modis te/ tatio agit: suggestione hostis: dele/ ctatione: vel etiā cōsensu nre fragi/ litatis. Q si suggestioni nō cōsen/ tim': tetatio nobis ad victoriā p/ uenit. Si suggestio illicit: delectā/ do offendit. sz nō dū mortē incur/ rim'. At si delectationē cōcepti fa/ cinoris i corde sequit part' prauē/ acti: is: iā nobis mortē reis victoz/ hostis abscedit. Diuersa intētiōe/ tetat de' r diabolus. Diabol' ten/ tar vt tetati i tristitiā mittat i ama/ ritudinē: i murmuratiōe ptra de/ um: r i desperationē. De' tetat vt/ boi suā infirmitatē agnoscat r cō/ fident i sola spe diuie misericōe con/ stare fortitudinē oīdat. vñ: Nam/ viti' i infirmitate cognoscit siue p/ vici'. Et i psal. Infirmita ē tu qd/ pfecti eā. In tetationib' tristitia/ sepellit gaudio. In succēssib' aut/ supbia timore depumit. c Moz/ tē generat. Sicut q tetat' supat: p/ mia vite: ita q cōcupiscētis illece/ supat: merito ruina mortis incur/ rit. d Omne datū rē. Qsteno/ q vitia nō a deo nobis: sz a nobis/ sūt. cōtra oīdat: qz qd boni agi/ m': nō a nobis: sz a deo est. vñ pa/ trē luminū vocat. i. auctorem oīm/ spūaliū donozū. Datum refert ad/ naturā: donū ad grām. r datū ipi/ boi: donū grē solet ascribi. Sz et/ bonū nature a deo ē. In baptismo/ grā datū optimū. Et i datioe spūs/ sancti donū pfectū pōt itelligi.

Rec vicis. rē. Lumē eius aliq vmbra nō intercidit: vt aliq mala imittat. Sz semp bona lucis dona in nobis aliq sūt dona dei: q sup/ uenientia obumbrat pctā: qd non in deo. f Solūtaria. Omne bo nū est a deo: r nō merit' veltis ad hoc accessit: sed sola grā diuine voluntatis. g At sim' initium rē. Rec p hāc geniturā putemus nos eē qd ipse est. Sed quēdā pzi/ cipatū in creaturis ad optiōe no/ bis concessit. Unde aliis transla/ tor: vt simus primitie creaturaz/ ei'. b Sit aut rē. Supra monu/ it ad toleratiā tetationū: deinceps/ instruit moralib' pceptis. Primo/ admonet aurē accōmodare docēt: sero os apire ad docēdū: qz/ stultū ē: qd nō didicit hō alijs p dicare. Qui s sapiam diligit: p/ mo hāc a deo postulet: de hinc magistrū xitatis inquirat. r lin/ guā nō solū ab ociosis sermonib' coerceat: sed etiā a veritate p/ dicāda quā nup accepit. vñ salomō: Tēpus tacēdi: tps loquē/ di: qz tutius veritas audis q p dicat. i Tardus ad irā. Non/ temere r sine causa irascat: vel cōtra subditos peccātes: vel con/ tra quoslibet fratres: vel cōtra felicitatē malozū: qz maturitas/ sapientiē nō nisi trāquilla mēte p cipit: Et q iratus iudicat: etiā/ si iusticiā iudicat: tū diuini examinis iusticiā i q pturbatio nō ca/ dit nō pōt imitari. k Propter qd. Monuit ad inquirēdā do/ ctrinā. ad quā suscipiendā: et vt in ea possint poficere: hortat/ ad mundiciam corporis et anime. Qui non declinat a malo: nō/ potest bonū facere.

1. Cor. 12. c. p. 67. a f cū reuerentia interiori capiat. b f quasi de' immerat malas cogitationes. a tentat dicat qm a deo tetat. De us eni intetator malozū est. Ipse eni nemine tentat. Anusquisqz vero tentat a cōcupiscentia sua: abstractus et illectus: deinde cōcupiscentia cū cōceperit parit pec catū: pctm vero cū consummatū fuerit generat mortē. Holite ita q existimando q tetamēta viriozū a deo pce/ dar. b f qbus nihil inuente p suaderem. f quasi diceret a nobis dissentire nō debetis. q errare fratres mei dilectissimi. a f mala nō a deo: pōt' bona. f qz prima grā r ei' augmētū a deo ē. b f vt castitas: r alie virtutes c f excecuto iparū cruci: vel vira etna q ē pfecta

Omne datū optimū: r oē donū pfectū desursū est descēdēs a pa tre luminū: apud quē nō est trās mutatio: nec vicissitudinis ob/ umbratio. Volūtariē eni genuit nos vērbo veritatis: vt sim' ini/ tiū aliq creature ei'. Scitis frā tres mei dilectissimi Sit aut oīs homo velox ad audiēdū: tardus autē ad loquēdū: r tardus ad iram. Irā eni viri iusticiā dei nō operat. Propter qd abijcētes

a f cū reuerentia interiori capiat. b f quasi de' immerat malas cogitationes. a tentat dicat qm a deo tetat. De us eni intetator malozū est. Ipse eni nemine tentat. Anusquisqz vero tentat a cōcupiscentia sua: abstractus et illectus: deinde cōcupiscentia cū cōceperit parit pec catū: pctm vero cū consummatū fuerit generat mortē. Holite ita q existimando q tetamēta viriozū a deo pce/ dar. b f qbus nihil inuente p suaderem. f quasi diceret a nobis dissentire nō debetis. q errare fratres mei dilectissimi. a f mala nō a deo: pōt' bona. f qz prima grā r ei' augmētū a deo ē. b f vt castitas: r alie virtutes c f excecuto iparū cruci: vel vira etna q ē pfecta

Omne datū optimū: r oē donū pfectū desursū est descēdēs a pa tre luminū: apud quē nō est trās mutatio: nec vicissitudinis ob/ umbratio. Volūtariē eni genuit nos vērbo veritatis: vt sim' ini/ tiū aliq creature ei'. Scitis frā tres mei dilectissimi Sit aut oīs homo velox ad audiēdū: tardus autē ad loquēdū: r tardus ad iram. Irā eni viri iusticiā dei nō operat. Propter qd abijcētes

a f cū reuerentia interiori capiat. b f quasi de' immerat malas cogitationes. a tentat dicat qm a deo tetat. De us eni intetator malozū est. Ipse eni nemine tentat. Anusquisqz vero tentat a cōcupiscentia sua: abstractus et illectus: deinde cōcupiscentia cū cōceperit parit pec catū: pctm vero cū consummatū fuerit generat mortē. Holite ita q existimando q tetamēta viriozū a deo pce/ dar. b f qbus nihil inuente p suaderem. f quasi diceret a nobis dissentire nō debetis. q errare fratres mei dilectissimi. a f mala nō a deo: pōt' bona. f qz prima grā r ei' augmētū a deo ē. b f vt castitas: r alie virtutes c f excecuto iparū cruci: vel vira etna q ē pfecta

Omne datū optimū: r oē donū pfectū desursū est descēdēs a pa tre luminū: apud quē nō est trās mutatio: nec vicissitudinis ob/ umbratio. Volūtariē eni genuit nos vērbo veritatis: vt sim' ini/ tiū aliq creature ei'. Scitis frā tres mei dilectissimi Sit aut oīs homo velox ad audiēdū: tardus autē ad loquēdū: r tardus ad iram. Irā eni viri iusticiā dei nō operat. Propter qd abijcētes

a f cū reuerentia interiori capiat. b f quasi de' immerat malas cogitationes. a tentat dicat qm a deo tetat. De us eni intetator malozū est. Ipse eni nemine tentat. Anusquisqz vero tentat a cōcupiscentia sua: abstractus et illectus: deinde cōcupiscentia cū cōceperit parit pec catū: pctm vero cū consummatū fuerit generat mortē. Holite ita q existimando q tetamēta viriozū a deo pce/ dar. b f qbus nihil inuente p suaderem. f quasi diceret a nobis dissentire nō debetis. q errare fratres mei dilectissimi. a f mala nō a deo: pōt' bona. f qz prima grā r ei' augmētū a deo ē. b f vt castitas: r alie virtutes c f excecuto iparū cruci: vel vira etna q ē pfecta

Omne datū optimū: r oē donū pfectū desursū est descēdēs a pa tre luminū: apud quē nō est trās mutatio: nec vicissitudinis ob/ umbratio. Volūtariē eni genuit nos vērbo veritatis: vt sim' ini/ tiū aliq creature ei'. Scitis frā tres mei dilectissimi Sit aut oīs homo velox ad audiēdū: tardus autē ad loquēdū: r tardus ad iram. Irā eni viri iusticiā dei nō operat. Propter qd abijcētes

a f cū reuerentia interiori capiat. b f quasi de' immerat malas cogitationes. a tentat dicat qm a deo tetat. De us eni intetator malozū est. Ipse eni nemine tentat. Anusquisqz vero tentat a cōcupiscentia sua: abstractus et illectus: deinde cōcupiscentia cū cōceperit parit pec catū: pctm vero cū consummatū fuerit generat mortē. Holite ita q existimando q tetamēta viriozū a deo pce/ dar. b f qbus nihil inuente p suaderem. f quasi diceret a nobis dissentire nō debetis. q errare fratres mei dilectissimi. a f mala nō a deo: pōt' bona. f qz prima grā r ei' augmētū a deo ē. b f vt castitas: r alie virtutes c f excecuto iparū cruci: vel vira etna q ē pfecta

Omne datū optimū: r oē donū pfectū desursū est descēdēs a pa tre luminū: apud quē nō est trās mutatio: nec vicissitudinis ob/ umbratio. Volūtariē eni genuit nos vērbo veritatis: vt sim' ini/ tiū aliq creature ei'. Scitis frā tres mei dilectissimi Sit aut oīs homo velox ad audiēdū: tardus autē ad loquēdū: r tardus ad iram. Irā eni viri iusticiā dei nō operat. Propter qd abijcētes

a f cū reuerentia interiori capiat. b f quasi de' immerat malas cogitationes. a tentat dicat qm a deo tetat. De us eni intetator malozū est. Ipse eni nemine tentat. Anusquisqz vero tentat a cōcupiscentia sua: abstractus et illectus: deinde cōcupiscentia cū cōceperit parit pec catū: pctm vero cū consummatū fuerit generat mortē. Holite ita q existimando q tetamēta viriozū a deo pce/ dar. b f qbus nihil inuente p suaderem. f quasi diceret a nobis dissentire nō debetis. q errare fratres mei dilectissimi. a f mala nō a deo: pōt' bona. f qz prima grā r ei' augmētū a deo ē. b f vt castitas: r alie virtutes c f excecuto iparū cruci: vel vira etna q ē pfecta

Omne datū optimū: r oē donū pfectū desursū est descēdēs a pa tre luminū: apud quē nō est trās mutatio: nec vicissitudinis ob/ umbratio. Volūtariē eni genuit nos vērbo veritatis: vt sim' ini/ tiū aliq creature ei'. Scitis frā tres mei dilectissimi Sit aut oīs homo velox ad audiēdū: tardus autē ad loquēdū: r tardus ad iram. Irā eni viri iusticiā dei nō operat. Propter qd abijcētes

a f cū reuerentia interiori capiat. b f quasi de' immerat malas cogitationes. a tentat dicat qm a deo tetat. De us eni intetator malozū est. Ipse eni nemine tentat. Anusquisqz vero tentat a cōcupiscentia sua: abstractus et illectus: deinde cōcupiscentia cū cōceperit parit pec catū: pctm vero cū consummatū fuerit generat mortē. Holite ita q existimando q tetamēta viriozū a deo pce/ dar. b f qbus nihil inuente p suaderem. f quasi diceret a nobis dissentire nō debetis. q errare fratres mei dilectissimi. a f mala nō a deo: pōt' bona. f qz prima grā r ei' augmētū a deo ē. b f vt castitas: r alie virtutes c f excecuto iparū cruci: vel vira etna q ē pfecta

Omne datū optimū: r oē donū pfectū desursū est descēdēs a pa tre luminū: apud quē nō est trās mutatio: nec vicissitudinis ob/ umbratio. Volūtariē eni genuit nos vērbo veritatis: vt sim' ini/ tiū aliq creature ei'. Scitis frā tres mei dilectissimi Sit aut oīs homo velox ad audiēdū: tardus autē ad loquēdū: r tardus ad iram. Irā eni viri iusticiā dei nō operat. Propter qd abijcētes

a f cū reuerentia interiori capiat. b f quasi de' immerat malas cogitationes. a tentat dicat qm a deo tetat. De us eni intetator malozū est. Ipse eni nemine tentat. Anusquisqz vero tentat a cōcupiscentia sua: abstractus et illectus: deinde cōcupiscentia cū cōceperit parit pec catū: pctm vero cū consummatū fuerit generat mortē. Holite ita q existimando q tetamēta viriozū a deo pce/ dar. b f qbus nihil inuente p suaderem. f quasi diceret a nobis dissentire nō debetis. q errare fratres mei dilectissimi. a f mala nō a deo: pōt' bona. f qz prima grā r ei' augmētū a deo ē. b f vt castitas: r alie virtutes c f excecuto iparū cruci: vel vira etna q ē pfecta

Dicit qm a deo tetat. qm hoc ē falsū. b De' eni intetator ma. est. sed bonoz tū: sicut dicit hēn. xxi. Tetavit deus abraā. vt ei' obadictiā inotesceret alijs r daret eis in exemplū. c Ipse eni nemine tetat. inducēs eū ad peccandū. d Anusquisqz ho tentat. tall tetatione ad pctm inducente. e A concupiscentia sua. Inordinata: ppter qd dicit Aug'. rlij. de ciui. dei q amor sui vsqz ad cōtē/ tū dei facit ciuitatē diaboli ad quā pti/ net hō p peccatū generalit. iō amor sui tendēs ad cōtēptū dei q est idē qd cōcu/ piscētia inordinata est cā oīs pcti. r sub/ dit' pcessus. cū dicit' f Abstract' r ille/ ct'. qz primo insurgit cōplacētia seu dele/ ctatio absqz cōsensu pfecto: r tūc ad buc/ stat in terminis peccati venialis. g Deinde cōcupiscentia cū cōceperit. i. inualuerit: b Parit pctm. Inducens ad cōsensum pfectū. i Peccatū vero cū cōsumatū fuerit. in ope exteriori/ k Generat mortē. nā inducit ad reite/ rationē r consuetudinē. ad quā sequit' obstinatio q est mors aīe. Nec argumē/ tū inductū q de' sit actor pcti valet: qz act' pcti in p̄tū act' est aliq bonū. r iō/ reducit i deū sicut i causam primā efficiē/ tem: sz in p̄tū malus est p̄uatiō: nec ha/ bet causam efficiētem: sz deficiētem. i. ma/ licia volūtatis vel ei' defectū: sicut mo/ tus claudicatōis est a x̄tute gressiua ef/ fectiue. deformatas aut talis mot' est ex/ curuitate tibie. l Holite. Hic remonet/ scdm errozē: qz sicut dixerūt aliq deū eē/ actorē peccati: vt dicit' est. ita alij dixe/ rūt bonū meriti eē ab hoīe. i. pelagianē: dicitēs hoīem sine grā posse vitā eternā/ mereri. qd remouet. d. Holite errare et/ subdit in quo: n Omne da. optimū. qd est bonū meritorū facies hoīem vi/ ta eterna dignū. n Et oē donū pfectū/ i. bonū glorie. o Desursum est descē/ dens a patre luminū. r non est ab hoīe. qz bonū meritorū excedit pportionē na/ ture create: sicut r finis ad quē ordinat' fm illud. j. Coz. ij. Oculis nō vidit nec/ auris audiuit nec i cor hoīs afecit rē. p Apud quē nō est trās mutatio. imu/ tabilitate eni facit mutabilia: sicut nos ter/ in intellect' imaterialiter itelligit materia/ lia. vnde dicit Boet' de cōso. Immobili/ lis manēs dat cūcta moueri. r idē decla/ rat p̄bus. vlij. physicoz. q Rec vicis. obumbratio. nā i eo nō sūt plures actus/ intelligēdi r volēdi sibi succēdēs: sed/ vnico actu simplicissimo r eterno intellē/ git r vult se r oīa alia. r Solūtariē/ ei nos genuit vērbo veritatis. i. p X̄bū/ incarnatū qd ē ipsa veritas: Joh. rlij. Ego sū via veritas r vita. s At simus/ initiū aliq creature ei': q̄tū ad esse grē/ qd hic inchoat r in celo p̄fici: qz gloria/ est gratia cōsumata. t Scitis fratres/ mei. Post q̄ beat' iacobus induxit fide/ les ad resistēdū tetationi: hic p̄r eos in/ ducit ad acquiescēdū veritati. r primo/ eā deuote audiēdo. scdo ope adimplēdo. ibi: Estote autē. Circa primū dicit. Scitis fratres mei dilectissimi. i. scire de/ betis qd subdit: v Sit aut rē. ad audiēdū. veritatis/ verbū. r Tardus autē ad loquēdū. nā h̄ ptinet ad do/ ctoris officū ad qd se ingerere est p̄sumptuosum. y Et tardus ad irā. nā ira q est p vitii oculū mētis exce/ cat: r ira q est p celum: ipsum aliquando pturbat. vt dicit/ Grego. in. v. moral. 3 Ira eni viri. q est p vitium. a Iusticiam dei non operat. minus dicit r plus signat. nam ira que est per vitium non solum iusticiam omittēre/ facit: sed etiā frequenter ad faciendū iniusticiam indu/ cit. consequēter ppositū concludit dicens. b Propter quod abijcētes omnē immundiciā: corpo/ ris et anime que intellectū bebetat.

Dicit qm a deo tetat. qm hoc ē falsū. b De' eni intetator ma. est. sed bonoz tū: sicut dicit hēn. xxi. Tetavit deus abraā. vt ei' obadictiā inotesceret alijs r daret eis in exemplū. c Ipse eni nemine tetat. inducēs eū ad peccandū. d Anusquisqz ho tentat. tall tetatione ad pctm inducente. e A concupiscentia sua. Inordinata: ppter qd dicit Aug'. rlij. de ciui. dei q amor sui vsqz ad cōtē/ tū dei facit ciuitatē diaboli ad quā pti/ net hō p peccatū generalit. iō amor sui tendēs ad cōtēptū dei q est idē qd cōcu/ piscētia inordinata est cā oīs pcti. r sub/ dit' pcessus. cū dicit' f Abstract' r ille/ ct'. qz primo insurgit cōplacētia seu dele/ ctatio absqz cōsensu pfecto: r tūc ad buc/ stat in terminis peccati venialis. g Deinde cōcupiscentia cū cōceperit. i. inualuerit: b Parit pctm. Inducens ad cōsensum pfectū. i Peccatū vero cū cōsumatū fuerit. in ope exteriori/ k Generat mortē. nā inducit ad reite/ rationē r consuetudinē. ad quā sequit' obstinatio q est mors aīe. Nec argumē/ tū inductū q de' sit actor pcti valet: qz act' pcti in p̄tū act' est aliq bonū. r iō/ reducit i deū sicut i causam primā efficiē/ tem: sz in p̄tū malus est p̄uatiō: nec ha/ bet causam efficiētem: sz deficiētem. i. ma/ licia volūtatis vel ei' defectū: sicut mo/ tus claudicatōis est a x̄tute gressiua ef/ fectiue. deformatas aut talis mot' est ex/ curuitate tibie. l Holite. Hic remonet/ scdm errozē: qz sicut dixerūt aliq deū eē/ actorē peccati: vt dicit' est. ita alij dixe/ rūt bonū meriti eē ab hoīe. i. pelagianē: dicitēs hoīem sine grā posse vitā eternā/ mereri. qd remouet. d. Holite errare et/ subdit in quo: n Omne da. optimū. qd est bonū meritorū facies hoīem vi/ ta eterna dignū. n Et oē donū pfectū/ i. bonū glorie. o Desursum est descē/ dens a patre luminū. r non est ab hoīe. qz bonū meritorū excedit pportionē na/ ture create: sicut r finis ad quē ordinat' fm illud. j. Coz. ij. Oculis nō vidit nec/ auris audiuit nec i cor hoīs afecit rē. p Apud quē nō est trās mutatio. imu/ tabilitate eni facit mutabilia: sicut nos ter/ in intellect' imaterialiter itelligit materia/ lia. vnde dicit Boet' de cōso. Immobili/ lis manēs dat cūcta moueri. r idē decla/ rat p̄bus. vlij. physicoz. q Rec vicis. obumbratio. nā i eo nō sūt plures actus/ intelligēdi r volēdi sibi succēdēs: sed/ vnico actu simplicissimo r eterno intellē/ git r vult se r oīa alia. r Solūtariē/ ei nos genuit vērbo veritatis. i. p X̄bū/ incarnatū qd ē ipsa veritas: Joh. rlij. Ego sū via veritas r vita. s At simus/ initiū aliq creature ei': q̄tū ad esse grē/ qd hic inchoat r in celo p̄fici: qz gloria/ est gratia cōsumata. t Scitis fratres/ mei. Post q̄ beat' iacobus induxit fide/ les ad resistēdū tetationi: hic p̄r eos in/ ducit ad acquiescēdū veritati. r primo/ eā deuote audiēdo. scdo ope adimplēdo. ibi: Estote autē. Circa primū dicit. Scitis fratres mei dilectissimi. i. scire de/ betis qd subdit: v Sit aut rē. ad audiēdū. veritatis/ verbū. r Tardus autē ad loquēdū. nā h̄ ptinet ad do/ ctoris officū ad qd se ingerere est p̄sumptuosum. y Et tardus ad irā. nā ira q est p vitii oculū mētis exce/ cat: r ira q est p celum: ipsum aliquando pturbat. vt dicit/ Grego. in. v. moral. 3 Ira eni viri. q est p vitium. a Iusticiam dei non operat. minus dicit r plus signat. nam ira que est per vitium non solum iusticiam omittēre/ facit: sed etiā frequenter ad faciendū iniusticiam indu/ cit. consequēter ppositū concludit dicens. b Propter quod abijcētes omnē immundiciā: corpo/ ris et anime que intellectū bebetat.

Dicit qm a deo tetat. qm hoc ē falsū. b De' eni intetator ma. est. sed bonoz tū: sicut dicit hēn. xxi. Tetavit deus abraā. vt ei' obadictiā inotesceret alijs r daret eis in exemplū. c Ipse eni nemine tetat. inducēs eū ad peccandū. d Anusquisqz ho tentat. tall tetatione ad pctm inducente. e A concupiscentia sua. Inordinata: ppter qd dicit Aug'. rlij. de ciui. dei q amor sui vsqz ad cōtē/ tū dei facit ciuitatē diaboli ad quā pti/ net hō p peccatū generalit. iō amor sui tendēs ad cōtēptū dei q est idē qd cōcu/ piscētia inordinata est cā oīs pcti. r sub/ dit' pcessus. cū dicit' f Abstract' r ille/ ct'. qz primo insurgit cōplacētia seu dele/ ctatio absqz cōsensu pfecto: r tūc ad buc/ stat in terminis peccati venialis. g Deinde cōcupiscentia cū cōceperit. i. inualuerit: b Parit pctm. Inducens ad cōsensum pfectū. i Peccatū vero cū cōsumatū fuerit. in ope exteriori/ k Generat mortē. nā inducit ad reite/ rationē r consuetudinē. ad quā sequit' obstinatio q est mors aīe. Nec argumē/ tū inductū q de' sit actor pcti valet: qz act' pcti in p̄tū act' est aliq bonū. r iō/ reducit i deū sicut i causam primā efficiē/ tem: sz in p̄tū malus est p̄uatiō: nec ha/ bet causam efficiētem: sz deficiētem. i. ma/ licia volūtatis vel ei' defectū: sicut mo/ tus claudicatōis est a x̄tute gressiua ef/ fectiue. deformatas aut talis mot' est ex/ curuitate tibie. l Holite. Hic remonet/ scdm errozē: qz sicut dixerūt aliq deū eē/ actorē peccati: vt dicit' est. ita alij dixe/ rūt bonū meriti eē ab hoīe. i. pelagianē: dicitēs hoīem sine grā posse vitā eternā/ mereri. qd remouet. d. Holite errare et/ subdit in quo: n Omne da. optimū. qd est bonū meritorū facies hoīem vi/ ta eterna dignū. n Et oē donū pfectū/ i. bonū glorie. o Desursum est descē/ dens a patre luminū. r non est ab hoīe. qz bonū meritorū excedit pportionē na/ ture create: sicut r finis ad quē ordinat' fm illud. j. Coz. ij. Oculis nō vidit nec/ auris audiuit nec i cor hoīs afecit rē. p Apud quē nō est trās mutatio. imu/ tabilitate eni facit mutabilia: sicut nos ter/ in intellect' imaterialiter itelligit materia/ lia. vnde dicit Boet' de cōso. Immobili/ lis manēs dat cūcta moueri. r idē decla/ rat p̄bus. vlij. physicoz. q Rec vicis. obumbratio. nā i eo nō sūt plures actus/ intelligēdi r volēdi sibi succēdēs: sed/ vnico actu simplicissimo r eterno intellē/ git r vult se r oīa alia. r Solūtariē/ ei nos genuit vērbo veritatis. i. p X̄bū/ incarnatū qd ē ipsa veritas: Joh. rlij. Ego sū via veritas r vita. s At simus/ initiū aliq creature ei': q̄tū ad esse grē/ qd hic inchoat r in celo p̄fici: qz gloria/ est gratia cōsumata. t Scitis fratres/ mei. Post q̄ beat' iacobus induxit fide/ les ad resistēdū tetationi: hic p̄r eos in/ ducit ad acquiescēdū veritati. r primo/ eā deuote audiēdo. scdo ope adimplēdo. ibi: Estote autē. Circa primū dicit. Scitis fratres mei dilectissimi. i. scire de/ betis qd subdit: v Sit aut rē. ad audiēdū. veritatis/ verbū. r Tardus autē ad loquēdū. nā h̄ ptinet ad do/ ctoris officū ad qd se ingerere est p̄sumptuosum. y Et tardus ad irā. nā ira q est p vitii oculū mētis exce/ cat: r ira q est p celum: ipsum aliquando pturbat. vt dicit/ Grego. in. v. moral. 3 Ira eni viri. q est p vitium. a Iusticiam dei non operat. minus dicit r plus signat. nam ira que est per vitium non solum iusticiam omittēre/ facit: sed etiā frequenter ad faciendū iniusticiam indu/ cit. consequēter ppositū concludit dicens. b Propter quod abijcētes omnē immundiciā: corpo/ ris et anime que intellectū bebetat.

Dicit qm a deo tetat. qm hoc ē falsū. b De' eni intetator ma. est. sed bonoz tū: sicut dicit hēn. xxi. Tetavit deus abraā. vt ei' obadictiā inotesceret alijs r daret eis in exemplū. c Ipse eni nemine tetat. inducēs eū ad peccandū. d Anusquisqz ho tentat. tall tetatione ad pctm inducente. e A concupiscentia sua. Inordinata: ppter qd dicit Aug'. rlij. de ciui. dei q amor sui vsqz ad cōtē/ tū dei facit ciuitatē diaboli ad quā pti/ net hō p peccatū generalit. iō amor sui tendēs ad cōtēptū dei q est idē qd cōcu/ piscētia inordinata est cā oīs pcti. r sub/ dit' pcessus. cū dicit' f Abstract' r ille/ ct'. qz primo insurgit cōplacētia seu dele/ ctatio absqz cōsensu pfecto: r tūc ad buc/ stat in terminis peccati venialis. g Deinde cōcupiscentia cū cōceperit. i. inualuerit: b Parit pctm. Inducens ad cōsensum pfectū. i Peccatū vero cū cōsumatū fuerit. in ope exteriori/ k Generat mortē. nā inducit ad reite/ rationē r consuetudinē. ad quā sequit' obstinatio q est mors aīe. Nec argumē/ tū inductū q de' sit actor pcti valet: qz act' pcti in p̄tū act' est aliq bonū. r iō/ reducit i deū sicut i causam primā efficiē/ tem: sz in p̄tū malus est p̄uatiō: nec ha/ bet causam efficiētem: sz deficiētem. i. ma/ licia volūtatis vel ei' defectū: sicut mo/ tus claudicatōis est a x̄tute gressiua ef/ fectiue. deformatas aut talis mot' est ex/ curuitate tibie. l Holite. Hic remonet/ scdm errozē: qz sicut dixerūt aliq deū eē/ actorē peccati: vt dicit' est. ita alij dixe/ rūt bonū meriti eē ab hoīe. i. pelagianē: dicitēs hoīem sine grā posse vitā eternā/ mereri. qd remouet. d. Holite errare et/ subdit in quo: n Omne da. optimū. qd est bonū meritorū facies hoīem vi/ ta eterna dignū. n Et oē donū pfectū/ i. bonū glorie. o Desursum est descē/ dens a patre luminū. r non est ab hoīe. qz bonū meritorū excedit pportionē na/ ture create: sicut r finis ad quē ordinat' fm illud. j. Coz. ij. Oculis nō vidit nec/ auris audiuit nec i cor hoīs afecit rē. p Apud quē nō est trās mutatio. imu/ tabilitate eni facit mutabilia: sicut nos ter/ in intellect' imaterialiter itelligit materia/ lia. vnde dicit Boet' de cōso. Immobili/ lis manēs dat cūcta moueri. r idē decla/ rat p̄bus. vlij. physicoz. q Rec vicis. obumbratio. nā i eo nō sūt plures actus/ intelligēdi r volēdi sibi succēdēs: sed/ vnico actu simplicissimo r eterno intellē/ git r vult se r oīa alia. r Solūtariē/ ei nos genuit vērbo veritatis. i. p X̄bū/ incarnatū qd ē ipsa veritas: Joh. rlij. Ego sū via veritas r vita. s At simus/ initiū aliq creature ei': q̄tū ad esse grē/ qd hic inchoat r in celo p̄fici: qz gloria/ est gratia cōsumata. t Scitis fratres/ mei. Post q̄ beat' iacobus induxit fide/ les ad resistēdū tetationi: hic p̄r eos in/ ducit ad acquiescēdū veritati. r primo/ eā deuote audiēdo. scdo ope adimplēdo. ibi: Estote autē. Circa primū dicit. Scitis fratres mei dilectissimi. i. scire de/ betis qd subdit: v Sit aut rē. ad audiēdū. veritatis/ verbū. r Tardus autē ad loquēdū. nā h̄ ptinet ad do/ ctoris officū ad qd se ingerere est p̄sumptuosum. y Et tardus ad irā. nā ira q est p vitii oculū mētis exce/ cat: r ira q est p celum: ipsum aliquando pturbat. vt dicit/ Grego. in. v. moral. 3 Ira eni viri. q est p vitium. a Iusticiam dei non operat. minus dicit r plus signat. nam ira que est per vitium non solum iusticiam omittēre/ facit: sed etiā frequenter ad faciendū iniusticiam indu/ cit. consequēter ppositū concludit dicens. b Propter quod abijcētes omnē immundiciā: corpo/ ris et anime que intellectū bebetat.

Dicit qm a deo tetat. qm hoc ē falsū. b De' eni intetator ma. est. sed bonoz tū: sicut dicit hēn. xxi. Tetavit deus abraā. vt ei' obadictiā inotesceret alijs r daret eis in exemplū. c Ipse eni nemine tetat. inducēs eū ad peccandū. d Anusquisqz ho tentat. tall tetatione ad pctm inducente. e A concupiscentia sua. Inordinata: ppter qd dicit Aug'. rlij. de ciui. dei q amor sui vsqz ad cōtē/ tū dei facit ciuitatē diaboli ad quā pti/ net hō p peccatū generalit. iō amor sui tendēs ad cōtēptū dei q est idē qd cōcu/ piscētia inordinata est cā oīs pcti. r sub/ dit' pcessus. cū dicit' f Abstract' r ille/ ct'. qz primo insurgit cōplacētia seu dele/ ctatio absqz cōsensu pfecto: r tūc ad buc/ stat in terminis peccati venialis. g Deinde cōcupiscentia cū cōceperit. i. inualuerit: b Parit pctm. Inducens ad cōsensum pfectū. i Peccatū vero cū cōsumatū fuerit. in ope exteriori/ k Generat mortē. nā inducit ad reite/ rationē r consuetudinē. ad quā sequit' obstinatio q est mors aīe. Nec argumē/ tū inductū q de' sit actor pcti valet: qz act' pcti in p̄tū act' est aliq bonū. r iō/ reducit i deū sicut i causam primā efficiē/ tem: sz in p̄tū malus est p̄uatiō: nec ha/ bet causam efficiētem: sz deficiētem. i. ma/ licia volūtatis vel ei' defectū: sicut mo/ tus claudicatōis est a x̄tute gressiua ef/ fectiue. deformatas aut talis mot' est ex/ curuitate tibie. l Holite. Hic remonet/ scdm errozē: qz sicut dixerūt aliq deū eē/ actorē peccati: vt dicit' est. ita alij dixe/ rūt bonū meriti eē ab hoīe. i. pelagianē: dicitēs hoīem sine grā posse vitā eternā/ mereri. qd remouet. d. Holite errare et/ subdit in quo: n Omne da. optimū. qd est bonū meritorū facies hoīem vi/ ta eterna dignū. n Et oē donū pfectū/ i. bonū glorie. o Desursum est descē/ dens a patre luminū. r non est ab hoīe. qz bonū meritorū excedit pportionē na/ ture create: sicut r finis ad quē ordinat' fm illud. j. Coz. ij. Oculis nō vidit nec/ auris audiuit nec i cor hoīs afecit rē. p Apud quē nō est trās mutatio. imu/ tabilitate eni facit mutabilia: sicut nos ter/ in intellect' imaterialiter itelligit materia/ lia. vnde dicit Boet' de cōso. Immobili/ lis manēs dat cūcta moueri. r idē decla/ rat p̄bus. vlij. physicoz. q Rec vicis. obumbratio. nā i eo nō sūt plures actus/ intelligēdi r volēdi sibi succēdēs: sed/ vnico actu simplicissimo r eterno intellē/ git r vult se r oīa alia. r Solūtariē/ ei nos genuit vērbo veritatis. i. p X̄bū/ incarnatū qd ē ipsa veritas: Joh. rlij. Ego sū via veritas r vita. s At simus/ initiū aliq creature ei': q̄tū ad esse grē/ qd hic inchoat r in celo p̄fici: qz gloria/ est gratia cōsumata. t Scitis fratres/ mei. Post q̄ beat' iacobus induxit fide/ les ad resistēdū tetationi: hic p̄r eos in/ ducit ad acquiescēdū veritati. r primo/ eā deuote audiēdo. scdo ope adimplēdo. ibi: Estote autē. Circa primū dicit. Scitis fratres mei dilectissimi. i. scire de/ betis qd subdit: v Sit aut rē. ad audiēdū. veritatis/ verbū. r Tardus autē ad loquēdū. nā h̄ ptinet ad do/ ctoris officū ad qd se ingerere est p̄sumptuosum. y Et tardus ad irā. nā ira q est p vitii oculū mētis exce/ cat: r ira q est p celum: ipsum aliquando pturbat. vt dicit/ Grego. in. v. moral. 3 Ira eni viri. q est p vitium. a Iusticiam dei non operat. minus dicit r plus signat. nam ira que est per vitium non solum iusticiam omittēre/ facit: sed etiā frequenter ad faciendū iniusticiam indu/ cit. consequēter ppositū concludit dicens. b Propter quod abijcētes omnē immundiciā: corpo/ ris et anime que intellectū bebetat.

Dicit qm a deo tetat. qm hoc ē falsū. b De' eni intetator ma. est. sed bonoz tū: sicut dicit hēn. xxi. Tetavit deus abraā. vt ei' obadictiā inotesceret alijs r daret eis in exemplū. c Ipse eni nemine tetat. inducēs eū ad peccandū. d Anusquisqz ho tentat. tall tetatione ad pctm inducente. e A concupiscentia sua. Inordinata: ppter qd dicit Aug'. rlij. de ciui. dei q amor sui vsqz ad cōtē/ tū dei facit ciuitatē diaboli ad quā pti/ net hō p peccatū generalit. iō amor sui tendēs ad cōtēptū dei q est idē qd cōcu/ piscētia inordinata est cā oīs pcti. r sub/ dit' pcessus. cū dicit' f Abstract' r ille/ ct'. qz primo insurgit cōplacētia seu dele/ ctatio absqz cōsensu pfecto: r tūc ad buc/ stat in terminis peccati venialis. g Deinde cōcupiscentia cū cōceperit. i. inualuerit: b Parit pctm. Inducens ad cōsensum pfectū. i Peccatū vero cū cōsumatū fuerit. in ope exteriori/ k Generat

In situ ver. ad vestris cordib' pdicatio iponim: vel verbu qd insitu r seminat' est in die redemptiois qm vos genuit de: nunc pfecti' suscipite: r opib' implete: qd i myste rio tenet'. b Consideranti vul. rē. Allego.

Allego.

Qui pponit i animo suo p'derare i scriptu ris qm in speculo: vul: tu: na. qualiter ho sit nat': q' fragilis: v' qd futurus q' brevis: cui in quatis miseris pos situs. cop'ntione ma gna r voluntate peni tendi p'parat: r statim aliqua r'etatione sedu ctus: obliuiscit copu ctionis: r ad peccata redit. Cur' incostante copaf: q' libeter verbu audit: r implete negli git: r est silitudo inter illu q' sponte sua sine doctore se ad scriptu ras cop'licuit r illuz q' ab alio scripturas au dit: cu neuter impleue rit. Puer cu nascit: vagit p qd indicat do lor aie q' inuita intrat ad miseria carnis: que doloze postea ob liuiscit: consueta illece bria carnis. c In le ge pfe. li. Legē pfecte libertatis: gratiam vo cat euangelij: q' perfe ete liberor facit a ser uitate timoris. Qui le gem tenebat: in timo re seruebat. Quisq' ea transgrediebat: si ne miseratione lapida bat. hec lex neminem ad pfectu pduxit: q' r si cogebat timore serui re: no dabat gratiam vt cop'letet amozes: r a penis inferni no pote rat liberare. Sed cha ritas que dat in euang elio mittit foras timo re: r ducit ad vitam.

Si quis putat se ver bu dei no solu audiret sed etia impletet. Huc v'ndiqz munitos red dar addit: Nil vale re hec oia nisi etia lin gua refrenet a detra ctioib' medactis: blas phemijs stultiloquijs multiloqo. Quia cor r'ripunt bonos mozes colloquia praua.

Religio munda rē. Quia dixerat factorē op's beatu: nūc q' facta maxime placeat di cit. misericordia r inocētia. Hā i eo q' pu pillos r viduas visitare iussit: cūcta q' erga primū agere debem' insinuat. Q' imacula tos a seculo iubet custodire. Aniuersa i qb' nos castos obseruare decet ostēdit. In qb' sūt r ea q' s. obseruare monuit. Et tardi ad loquēdū: tardi ad irā. Ca. II

Patres mei. Ostēdit q' hi qb' scribe bat fide ibunt: s' opib' vacui erāt: et elemosynā quā pdicabat no pauperib' p'f' eterna

Et abūdatiā ma. i. tre p'cessi r augmētū vsq' ad op' in iusticie. qd itellectu execat. vt dictū est. b In māsuētudine suscipite insitu r b'ū. i. verbū fidei qd debet mētib' inferi humanis. Et aut māsuētudo quedā tractabilitas mē tis p'pter qd ē debita dispositio ad recipiēdū ipressiōē verbi diuini sicut cere tractabilitas ad ipressiōē sigilli. c Estote. hic p'hr inducit ad acquiescē dū veritati ipam ope adiplēdo. r primo facit p'posi tū. scōo remouet oppositū ibi: Si q's aut. Circa pri mū dicit: Estote aut facti. ver. r nō au. tm. p'cepta et diuina saltē in pluribus sūt de operabilib'. r iō non sufficit auditus: sed requirit opus. p'pter quod dicit p'bus. j. Ethico: q' illi q' sūt cōtēti sciētia morali absq' opere: sūt similes illis qui attēre medicos au dit: sed nihil faciūt eozū q' dicunt: r sicut isti nō ha bent corpus bñ curatū: sic nec illi animā. p'pter qd s' tall auditorē subdit: b Hic cōparabit viro consi deratū vultū natiuitatis. i. vultū suū corpalem i quo natus est. c In speculo. in quo videt vmbraice r impfecte: p'pter qd talis cōsideratio parū aut nullā facit impressiōē: sic est de auditu p'ceptorū dei sine opatione. f Qui aut p'spexerit i lege pfecte liber tatis. i. in lege euangelica q' dicit lex libertatis: tum q' est lex amoris. lex aut vet' fuit lex timoris. Aug'. in libro cōtra Adamātiū. Differētia legis r euange lij timor r amor. timor aut respicit cōditioē seruiliē. amor aut liberā. tum q' lex noua liberat a seruitute legis veteris r onere. vt frequēter dicit' est. s.

Et p'f'aserit in ea. fm eam viuēdo. b Hic bea tus in facto suo erit. i. in ope suo. i Si q's. hic cō sequēter remouet oppositū: q' aliq' volebant vlture ociosi: credētes q' eis sufficeret ad salutē susceptio fa del. p'pter qd hoc iprobat. d. Si q's aut putat se esse religiosū. i. verū r pfectū christianū. k Hō refre lin. suā. factādo se q' hoc credere. sibi sufficit ad salu tē. l Sed seducēs cor suū. p' fallam opinionem. m Huius vana est religio. q' nō ducit ad finē debi tū: sicut medicina dicit' vana q' nō inducit sanitate. n Religio aut. i. xp'iana. o Munda r imaculata apud deū. i. accepta apud deū. p Hec est visitare pu. rē. i. exercere se in opibus misericordie erga p'p' mū r i opibus mūdicie erga seipsum. In ca. j. vbi d' i postil. Q' gaudiū. i. celeste gaudiū.

Additio. j. Ratio aut hui' dicte. Omne gaudiū estimat fratres rē. de clarat in glo. vbi sic d' r: Hō est xp'iane dignitatis in tp'alib' exaltari: s'z port' deprimi. mali nihil habet i in celo: boni nihil i mūdo. s'z sepe illi' boni ad qd tē ditis quicqd in via contingat gaudere p'betis. hec in glo. In eodē ca. j. vbi d' i postil. Sit autē ois homo velox ad audiendū.

Additio. ii. Licet hoc qd dicit: Sit autē tardus ad loquēdū: satis p'prie intelligat de auditu a doctē r hmoi: tū videt etia h' docemētū se extē dere ad altas collocutiōes hūanas: i qb' hō debet prius audire q' loq' iuxta illud p'rou. xvii. Qui ante respōdet q' audiat stultū se demōstrat r cōfusio ne dignū. r hec expositio magis cōcordat l're sequen ti cū dicit: Et tard' ad irā. ex locutiōib' ei inordinatis p'suevit ira. puocari mag' q' ex h' q' q's se i gerat ex officio doctoris. In eo. ca. vbi d' i postil. In speculo i quo videt vmbraice r impfecte.

Additio. iii. Sup illud. hic cōparabit vi ro cōsideratū vultū natiuita tis sue i speculo. glo. Sicut talis cōsideras nō rem sed solū vmbra videt: sic ille q' habet solū vmbra ver borum nō corpus operis. Ca. II

Et abūdatiā ma. i. tre p'cessi r augmētū vsq' ad op' in iusticie. qd itellectu execat. vt dictū est. b In māsuētudine suscipite insitu r b'ū. i. verbū fidei qd debet mētib' inferi humanis. Et aut māsuētudo quedā tractabilitas mē tis p'pter qd ē debita dispositio ad recipiēdū ipressiōē verbi diuini sicut cere tractabilitas ad ipressiōē sigilli. c Estote. hic p'hr inducit ad acquiescē dū veritati ipam ope adiplēdo. r primo facit p'posi tū. scōo remouet oppositū ibi: Si q's aut. Circa pri mū dicit: Estote aut facti. ver. r nō au. tm. p'cepta et diuina saltē in pluribus sūt de operabilib'. r iō non sufficit auditus: sed requirit opus. p'pter quod dicit p'bus. j. Ethico: q' illi q' sūt cōtēti sciētia morali absq' opere: sūt similes illis qui attēre medicos au dit: sed nihil faciūt eozū q' dicunt: r sicut isti nō ha bent corpus bñ curatū: sic nec illi animā. p'pter qd s' tall auditorē subdit: b Hic cōparabit viro consi deratū vultū natiuitatis. i. vultū suū corpalem i quo natus est. c In speculo. in quo videt vmbraice r impfecte: p'pter qd talis cōsideratio parū aut nullā facit impressiōē: sic est de auditu p'ceptorū dei sine opatione. f Qui aut p'spexerit i lege pfecte liber tatis. i. in lege euangelica q' dicit lex libertatis: tum q' est lex amoris. lex aut vet' fuit lex timoris. Aug'. in libro cōtra Adamātiū. Differētia legis r euange lij timor r amor. timor aut respicit cōditioē seruiliē. amor aut liberā. tum q' lex noua liberat a seruitute legis veteris r onere. vt frequēter dicit' est. s.

Et p'f'aserit in ea. fm eam viuēdo. b Hic bea tus in facto suo erit. i. in ope suo. i Si q's. hic cō sequēter remouet oppositū: q' aliq' volebant vlture ociosi: credētes q' eis sufficeret ad salutē susceptio fa del. p'pter qd hoc iprobat. d. Si q's aut putat se esse religiosū. i. verū r pfectū christianū. k Hō refre lin. suā. factādo se q' hoc credere. sibi sufficit ad salu tē. l Sed seducēs cor suū. p' fallam opinionem. m Huius vana est religio. q' nō ducit ad finē debi tū: sicut medicina dicit' vana q' nō inducit sanitate. n Religio aut. i. xp'iana. o Munda r imaculata apud deū. i. accepta apud deū. p Hec est visitare pu. rē. i. exercere se in opibus misericordie erga p'p' mū r i opibus mūdicie erga seipsum. In ca. j. vbi d' i postil. Q' gaudiū. i. celeste gaudiū.

Additio. j. Ratio aut hui' dicte. Omne gaudiū estimat fratres rē. de clarat in glo. vbi sic d' r: Hō est xp'iane dignitatis in tp'alib' exaltari: s'z port' deprimi. mali nihil habet i in celo: boni nihil i mūdo. s'z sepe illi' boni ad qd tē ditis quicqd in via contingat gaudere p'betis. hec in glo. In eodē ca. j. vbi d' i postil. Sit autē ois homo velox ad audiendū.

Additio. ii. Licet hoc qd dicit: Sit autē tardus ad loquēdū: satis p'prie intelligat de auditu a doctē r hmoi: tū videt etia h' docemētū se extē dere ad altas collocutiōes hūanas: i qb' hō debet prius audire q' loq' iuxta illud p'rou. xvii. Qui ante respōdet q' audiat stultū se demōstrat r cōfusio ne dignū. r hec expositio magis cōcordat l're sequen ti cū dicit: Et tard' ad irā. ex locutiōib' ei inordinatis p'suevit ira. puocari mag' q' ex h' q' q's se i gerat ex officio doctoris. In eo. ca. vbi d' i postil. In speculo i quo videt vmbraice r impfecte.

Additio. iii. Sup illud. hic cōparabit vi ro cōsideratū vultū natiuita tis sue i speculo. glo. Sicut talis cōsideras nō rem sed solū vmbra videt: sic ille q' habet solū vmbra ver borum nō corpus operis. Ca. II

Patres mei. Post q' beat' iacob' informauit fideles ad bñ se habē dū respectu sui. hic p'hr idē facit respectu p'rimi. Et diuidit i duas p' res. q' pmo inducit fideles ad bñ se habēdū erga primū in collatione boni. scōo i cuitatiōe mali ca. se. Prima i duas: q' p'rio facit p'positū i collatio ne boni honorabilis. scōo i collatiōe vtilis. ibi: Sic loq' mimi. Ad euidentā au tē p'rimi duo sūt p'mittēda. primū ē qd sit p'sonarū acceptio. scōm q' l'iter habet locū i exhibitiōe bonoz. Circa primū sciendū q' eq'tas distributiue iusticie i hoc cōsistit q' aliq' diuersis tribuunt fm p'portione vel dignitate vniuersalib' op. p'pter qd si i tali distributiōe attēdat ad eam p'pter quā aliq' v'portiona tur ad tale donū: fit fm eq'tatē iusticie distributiue: vt si cancellarius parisi sis pmoueat aliq' ad magistratū: attēdēs ad suā suficiētiā scie p' quā effi ciat p'portioat' vel dign' respectu talis honoris. Si aut attēdat ad p'sonam

Patres mei. Post q' beat' iacob' informauit fideles ad bñ se habē dū respectu sui. hic p'hr idē facit respectu p'rimi. Et diuidit i duas p' res. q' pmo inducit fideles ad bñ se habēdū erga primū in collatione boni. scōo i cuitatiōe mali ca. se. Prima i duas: q' p'rio facit p'positū i collatio ne boni honorabilis. scōo i collatiōe vtilis. ibi: Sic loq' mimi. Ad euidentā au tē p'rimi duo sūt p'mittēda. primū ē qd sit p'sonarū acceptio. scōm q' l'iter habet locū i exhibitiōe bonoz. Circa primū sciendū q' eq'tas distributiue iusticie i hoc cōsistit q' aliq' diuersis tribuunt fm p'portione vel dignitate vniuersalib' op. p'pter qd si i tali distributiōe attēdat ad eam p'pter quā aliq' v'portiona tur ad tale donū: fit fm eq'tatē iusticie distributiue: vt si cancellarius parisi sis pmoueat aliq' ad magistratū: attēdēs ad suā suficiētiā scie p' quā effi ciat p'portioat' vel dign' respectu talis honoris. Si aut attēdat ad p'sonam

Patres mei. Post q' beat' iacob' informauit fideles ad bñ se habē dū respectu sui. hic p'hr idē facit respectu p'rimi. Et diuidit i duas p' res. q' pmo inducit fideles ad bñ se habēdū erga primū in collatione boni. scōo i cuitatiōe mali ca. se. Prima i duas: q' p'rio facit p'positū i collatio ne boni honorabilis. scōo i collatiōe vtilis. ibi: Sic loq' mimi. Ad euidentā au tē p'rimi duo sūt p'mittēda. primū ē qd sit p'sonarū acceptio. scōm q' l'iter habet locū i exhibitiōe bonoz. Circa primū sciendū q' eq'tas distributiue iusticie i hoc cōsistit q' aliq' diuersis tribuunt fm p'portione vel dignitate vniuersalib' op. p'pter qd si i tali distributiōe attēdat ad eam p'pter quā aliq' v'portiona tur ad tale donū: fit fm eq'tatē iusticie distributiue: vt si cancellarius parisi sis pmoueat aliq' ad magistratū: attēdēs ad suā suficiētiā scie p' quā effi ciat p'portioat' vel dign' respectu talis honoris. Si aut attēdat ad p'sonam

Patres mei. Post q' beat' iacob' informauit fideles ad bñ se habē dū respectu sui. hic p'hr idē facit respectu p'rimi. Et diuidit i duas p' res. q' pmo inducit fideles ad bñ se habēdū erga primū in collatione boni. scōo i cuitatiōe mali ca. se. Prima i duas: q' p'rio facit p'positū i collatio ne boni honorabilis. scōo i collatiōe vtilis. ibi: Sic loq' mimi. Ad euidentā au tē p'rimi duo sūt p'mittēda. primū ē qd sit p'sonarū acceptio. scōm q' l'iter habet locū i exhibitiōe bonoz. Circa primū sciendū q' eq'tas distributiue iusticie i hoc cōsistit q' aliq' diuersis tribuunt fm p'portione vel dignitate vniuersalib' op. p'pter qd si i tali distributiōe attēdat ad eam p'pter quā aliq' v'portiona tur ad tale donū: fit fm eq'tatē iusticie distributiue: vt si cancellarius parisi sis pmoueat aliq' ad magistratū: attēdēs ad suā suficiētiā scie p' quā effi ciat p'portioat' vel dign' respectu talis honoris. Si aut attēdat ad p'sonam

Patres mei. Post q' beat' iacob' informauit fideles ad bñ se habē dū respectu sui. hic p'hr idē facit respectu p'rimi. Et diuidit i duas p' res. q' pmo inducit fideles ad bñ se habēdū erga primū in collatione boni. scōo i cuitatiōe mali ca. se. Prima i duas: q' p'rio facit p'positū i collatio ne boni honorabilis. scōo i collatiōe vtilis. ibi: Sic loq' mimi. Ad euidentā au tē p'rimi duo sūt p'mittēda. primū ē qd sit p'sonarū acceptio. scōm q' l'iter habet locū i exhibitiōe bonoz. Circa primū sciendū q' eq'tas distributiue iusticie i hoc cōsistit q' aliq' diuersis tribuunt fm p'portione vel dignitate vniuersalib' op. p'pter qd si i tali distributiōe attēdat ad eam p'pter quā aliq' v'portiona tur ad tale donū: fit fm eq'tatē iusticie distributiue: vt si cancellarius parisi sis pmoueat aliq' ad magistratū: attēdēs ad suā suficiētiā scie p' quā effi ciat p'portioat' vel dign' respectu talis honoris. Si aut attēdat ad p'sonam

Vertical text in the right margin, partially cut off.

De pe. di a. c. si enim rursus.

7. 9. 4. c. in loco.

3. 5. 4. d.

1. Cor. 5. d.

De. 7. 4. Ro. 2. 6.

7. 1. De. 3. b.

Ca. II

Ca. II

Ca. II

eterna: s diuitib' p' spalla comoda facie/ bat. vñ eos redarguit. a Nolite i pso. rē.

tm vel alia quacūq' eam q' nō facit ad b' q' pportione ad talē honozē: vt qz ē cōfāguine: cōpatriota: vel diues vel aliqd' hmoi facit ē eq'atē iusticie distri butiue. r p' pñs peccat: qz nō opponit xrti nisi vltiū: r tale pctm vocat' acce pto p'one seu psonarū. Cōtingit tñ aliquā p'one p'ditionē facere eā dignā re spectu vni' rei nō tñ respectu alteri': sicut cōfāguinitas facit aliqūē dignū vt instituat' heres p'rimonij: nō aut' vt def' ei magi steriū v' platio eccl'astica. Circa scōm scēdū q' ho nor' dat' alicui i' testimonium virtut'. iij. Ethl. Et iō sola xrtus ē cā debita honozis exhibēdi: r h' cōtingit dupliciter. Anō mō virt' p'pria: r sic virtuosus debet honoz. Alio mō virt' aliena r sic p'ncipes r plati sūt honozādi: etiā si sint mali in q'itū gerūt p'sonā dei: et cōtatis cui p'sunt: r eadē rōne parentes r dñi p'pter participationē diuine dignitatis: qm' de' ē oim' paf r dñs. Silt' senes p'pter signū xrtus qd' ē senectus. Et silt' diuites: qz maiorē locū obtinēt i cōtatis: si aut' solo intuitu diuitiarū honozant' est acceptio p' sonarū r sic pctm: r sic loquit' Greg. homel. xvij. Sū pb'ia nra retundit q' in hoib' nō naturā q' ad imagi nē dei sūt facti: s diuitias honozam'. Nis igit' p'mis sis accedam' ad lram i qua brūs Jacob' excludit a fidelib' p' sonarū acceptioem: p' quā indebite honoz exhibet: r sic eos reducit ad debitā honozis exhibi tionē i q' sic pcedit: qz p'io p'ponit intrētū. scōo indu cit exēplū. ibi: Etenī tertio pbat' assūptū. ibi: Audi te frēs. q'ro excludit falsū intellectū. ibi: Si tñ. Cir ca primū dicit: a Nolite i p. acce. h're fidē. inducē do ad fidē vel recipiēdo ad eā p' administrationē sa cramētoz: vel nutritiōē i fide p' bonā exhortationēz cū p' sonaz acceptioē: qd' sit qñ i istis debita eā nō at tēdit: vt p'z ex p'dict': s' i debita. s. attēdēdo ad p'pū quēstū vel ad alia hmoi: p' q' p'dicta nō debet exer ceri. si aut' attēdat' ad honozē diuinū r eccl'ie bonū r deuotionē recipient' fidē vel exhortationē: nō ē acce pto p' sonaz i talib' si p'dicta mag' exhibeāt aliqd' q' alijs: s' m' maioritate deuotiōis eoz v' honozis di uini r eccl'ie: sic cōfāguinitas ad fidē: ex cui' exē plo valde multi venerūt ad fidē: r ex ei' facto est ec cl'esia p'mota r honozata qñ p' totū orbē: sic etiā la borare ad cōuersionē r nutritionē i fide diuitū r po tētū mag' q' p' paupe: nō ē p' sonarū acceptio attēden do ad bonā q' ex ip'is puenire pnt' mag' q' ex paupe rib'. b' Dñe nri i. e. p' glo. i. fide xpi q' ē dñs r da tor gl'ie nō s' m' p' sonarū acceptioē s' m' meritorum grad' r p'portioē. c' Etenī si iro. h'ic p'nt' ponit exēplū ad p'positū p' paupe r diuite i gredietib' q' gre gationē fidelitū i eccl'ia. r pōt' dupl'r itelligi. Anō mō de paupe r diuite i fidelib': q' sūt ad fidē inducēdi. Alio mō de paupe r diuite i fidelib' q' sūt i fide nutriti di. Si igit' paupe i fidelis vel fidelis sic cōtēnat' vt de ei' pueriōe r nutritiōe i fide paz aut' nihil curet' sem p' pctm. Silt' si diues p' diuitias tñ i ist' p'ponat' qz v'rob' q' acceptio p' sonaz: r in his duob' casib' videt' loq' b'ūs Jacob'. Si aut' diues p' honozē r p' onat' i p'dict' pauperi nō habēdo respectū ad diuitias p'ncipes: ad bonū qd' ex ei' pueriōe vel nutritio ne i fide p'bab'it' estimat'. puenire: nō videt' esse p' sonaz acceptio nec pctm: r sic itelligēda ē ista lra cum subdit: d' Et di. ei. s. diuiti. e' Tu se. h. bñ. attēden do ad diuitias p'ncipe. f' p'paueri aut' di. rē. ipm cōtēnēdo vel p'p' paupertatē p'celle ipm min' honorabile r amabile deo iudicādo. iō subdit: Et facti est' lu. cogi. i. i. q' r. g' Audite. h' s'nt' pbat' suppositū. s. q' diues p' diuitias p'ncipe nō ē magis honorabilis: nec paupe p'pter paupertatē cōtēptibilis. r h' dupl'r. p' mo diuina auctoritate cū d'r: h' hōne de' ele. pau. vt p'z de aplis: tñ a prin cipio elegit aliq's diuites vt Zacheū r Lazarū. i' Diuites i fide rē. q. d. et debet' cōformari: r sic debet' i eccl'ia fieri: qz paupes i t'palib': diuites tñ i spl' ritualib': si ex eoz spūalib' diuitijs mag' puenit honoz diuin' r bonū eccl'ie: diuitib' i t'palib' sūt p' honozādi. scōo h' idē pbat' ex diuitiū austeritate. d. k' hōne di. p. po. op. vos. i bonis possessis dānificādo. l' Et ipsi tra. vos ad iudicia. vt cōdēnemi ad mortē i p' sonis. hec enī frequēter fiebat' i eccl'ia p'imitiua. tertio p' pbat' de diuitiū malignitate d. m' hōne ipsi blas. bo. no. s. i. i. i. xpi qd' sicut' Bern. dicit: Est mel i ore: melos in aure: tubulus i corde. n' Si tñ legē. hic remouet falsū intellectum circa p'cedentia. Et his enī q' di rit de diuitib' possēt aliq's credere qz essent a fidelib' odiēdi: qd' remouet. d. Si tñ legē p'ncipes regalē. i. a rege regū datā. o' Scōm scri. vete. ac noui te. p' Dilliges. p'rl. rē. i. ad eandē beatitudinē cōsequēdā. Et noie p'rimi intelli g' ois hō: qz ad imaginē dei facit' r ad beatitudinē ap' q' Si aut' p' sonā h' 2 * accipitis

1. p. 1. d

1. d. 1. d

1. d. 1. d

1. d. 1. d

1. d. 1. d

a s quicūq' diuitē p'pter diuitias eligit: r p'pter paupertatē pauperē abijcit v'rob'iq' peccat.

a nolite i psonarū acceptioē habere a re fidē dñi nri iesu xpi gl'ie. Etenī b' s vel in conspectu v'stro.

si i troierit i puertū v'rm vir: aureū annulū habēs i veste cādida: in troierit aut' r paup' i sordido ha bitu: r intēdat' i eū q' est indur' veste p'dlara: r dixerit ei: Tu se c' s in honesto loco.

de hic bñ: paupi at' dicat': tu sta illic: aut sede sub scabello peduz a s qd' ē: nōne pctm opamini. s nō a deo. meoz: nōne iudicatis apud vos: a s i iudicare debetis apud vos ipsos: q' p'raue co giratis in acceptioē p' sonarū.

metipos: r facti estis iudices co s. i. humanarū.

gitationū iniq'rum: Audite frēs s dilectissimi. Nonne deus elegit b' s inopes rerū t'palū: sed.

pauperes in hoc mūdo: diuites i in fide r heredes regni: qd' repro a s non mundana.

misit diligentibus se: Vos autē s vel in. s dicendo tu illic sta.

exhonorastis pauperē i hōne di k' a s auferēdo bona: verberando.

uites p' potētā opprimunt vos a s r sine culpa faciūt vos cōdenari.

r trahūt ipi vos ad iudicia: hō m' s eriam. s saluterū christi

ne ipsi blasphemāt bonū nomē s ad p'ccationē v'stra.

q' inuocatum ē sup vos: Si tñ n' s grē. a s excellēre iter alias. b' s fm qd' scri

i legem p'ncipes regalē fm scri o' p'ura testat. s. hanc.

pturas: i diliges proximū tuum p' sicut teipsum: benefacitis: r si aut' q' s. i. pauperes p'pter paupertatē abijcatis et diuites ad honozes p'pter opulentiā p'moueritis.

p' sonas accipitis: pctm opami

do ad diuitias p'ncipe. f' p'paueri aut' di. rē. ipm cōtēnēdo vel p'p' paupertatē p'celle ipm min' honorabile r amabile deo iudicādo. iō subdit: Et facti est' lu. cogi. i. i. q' r. g' Audite. h' s'nt' pbat' suppositū. s. q' diues p' diuitias p'ncipe nō ē magis honorabilis: nec paupe p'pter paupertatē cōtēptibilis. r h' dupl'r. p' mo diuina auctoritate cū d'r: h' hōne de' ele. pau. vt p'z de aplis: tñ a prin cipio elegit aliq's diuites vt Zacheū r Lazarū. i' Diuites i fide rē. q. d. et debet' cōformari: r sic debet' i eccl'ia fieri: qz paupes i t'palib': diuites tñ i spl' ritualib': si ex eoz spūalib' diuitijs mag' puenit honoz diuin' r bonū eccl'ie: diuitib' i t'palib' sūt p' honozādi. scōo h' idē pbat' ex diuitiū austeritate. d. k' hōne di. p. po. op. vos. i bonis possessis dānificādo. l' Et ipsi tra. vos ad iudicia. vt cōdēnemi ad mortē i p' sonis. hec enī frequēter fiebat' i eccl'ia p'imitiua. tertio p' pbat' de diuitiū malignitate d. m' hōne ipsi blas. bo. no. s. i. i. xpi qd' sicut' Bern. dicit: Est mel i ore: melos in aure: tubulus i corde. n' Si tñ legē. hic remouet falsū intellectum circa p'cedentia. Et his enī q' di rit de diuitib' possēt aliq's credere qz essent a fidelib' odiēdi: qd' remouet. d. Si tñ legē p'ncipes regalē. i. a rege regū datā. o' Scōm scri. vete. ac noui te. p' Dilliges. p'rl. rē. i. ad eandē beatitudinē cōsequēdā. Et noie p'rimi intelli g' ois hō: qz ad imaginē dei facit' r ad beatitudinē ap' q' Si aut' p' sonā h' 2 * accipitis

B

† 11. q. 3. de pauper.

† 1. d. 1. d

† Ro. 1. h Act. 10. f

modi fide habet: patefacit: ne illa talē fide magnificat. a Et demo. cre. Scriptū ē: Et dicitur demonia ab hoib' clamātia et dicitur: qz tu es fili' dei. b r legio q' hoies ob

quia nō possūt agere opus meritorū: r similiter suo modo fides q' nō operat' p dilectionē nō p̄ficat ad salutē. a Als aut scire. Hic p̄r dicit' errozē remouet p exēplū duplex. Scdm ponit. Ibi: Sitr aut. Primū ē ipius abrae qd' pponit it nebendo p̄ aduersariū. d. Als aut scire. p exēplū b. Hō inanis. d. eadē rō inanis q' nō cōsequit' sine debitū: sicut medicina q' nō inducit sanitatē: r eadē rō

sidebat timē clamabat: Quid mihi r tibi fili dei sumi? Ad iuro te p denz ne me torqas. Qui g' deū nō credit: vel creditū nō timēt: demonibus tardiores r pter uioces sunt.

ne hō q' p opa bona nō cōsequit' beatitudines. c. Qm si. sine ope. mox. est. q. d. ostēdā tibi p exēplū p̄ris nri abrae. iō sequit': d. Abraā p̄ nōne ex opib' iustificat' r. q. d. sic. S. h. b. videt dictū apli Ro. iij. Si ei abraā ex operibus legis iustificat' est habet gloriāz hō apud deū. r ibidē. it. ca. Ex operib' legis non iustificabit' oīs caro. Dicit' q' apls loquit' ibi p̄ illos q' opa certimonialia legis dicebat esse necessaria ad salutē q' tū tā cessauerāt i morte xpi q̄tū ad efficacā. e. Offerēs. Hic p̄r ponit exēplū de obediētia abrae ad deū: pcedēte ex magna dei dilectiōe q' semp manet efficac' ad salutē. cū dicit': Offerēs isaac filiū suū sup altare Hēu. xij. parat' illū imolare ex fide r dilectiōe ad deū. vt h' Heb. xj. credēs q' a mortuis possit eū saluare deo. iō subdit: f. Aides qm fides cooperabat' opibus illi: q' nō essent meritoria sine fide sine qua ipossibile est placere deo Heb. xj. g. Et ex operib' fides cōsumata est. habit' enī firmat' r manifesta tur p opa. Et sitr magnitudo fidei abrae apparuit ex ei' obediētia offerēdo filiū: ppter qd' dictum fuit sibi a dō: Hūc cognoui q' timēas dñm. i. cognoscere fecit alios. nō tunc enī dei nihil accrescit de nouo. h. Et suppleta est fide. dicit' cre. abraā deo rē. h. ei dictū fuit abrae: Heb. xj. nō solū anteq' offerret isaac: s. etiaz anteq' nar' esset h' ex oblatione isaac scriptura illa d. esse suppleta: in q̄tū p magnitudo fidei abrae fuit alijs declarata: vt dicit' e. Et sic cōcludit intentū: i. Aides qm ex ope. iū. hō r nō ex fide tūta q' vtrūq' est necessariū ad iustificatiōē. nā si des q' nō operat' p dilectionē mortua est r informis. r itē rū opa sine fide nō sūt deo placētia: vt p̄dictū est.

Als aut scire. Probato q' fides sine operib' mortua est: vt euident' tū ad bonā opationē inuitet eos: elegās exemplum bone operationis abraā patriarchā pponit illis q' de circūcisiōe credit' derāt: vt bonū patrem q̄s boni filij imitent' in tēratio ne r i opatione.

ne operibus mortua ē: Abraā pater noster nōne ex opibus iustificat' est: offerens filiū suū a f' p fide ante erat iustus r fides duxit ad opa r opa fides ipsa est augmētata r coprobata: r ita p illā fidē q' duxit ad opa apparuit veritas scri pturē credidit' filiū p̄mittenti: r eūdem immola re iubenti.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

Abraā pater. Q' abraā p fidem sine opibus iustificatus dicitur: de opibus q' pcedebāt i religis: qz p opera q' fecit iust' nō fuit sed sola fide: hie de opibus agit hie fide sequunt': p q' ampl' iustificat': cū tā p fidē fuisse iustus. vnde paulus: Fide abraaz obtulit isaac cū tē taret: bec oblatio est opus r testimo nū fidei et iusticie. Paulus i abraam fidei constā tiam. Jacob' lau dat operū magnificentiā: qz vtroq' fuit pfect' abraaz r de vtroq' in exēplū pponit.

De pe. di 2.c. si enim ultra p̄n.

Alis ociosa

Ben. 15 b Rom. 4. 4 Gal. 3. 3

3of. 2. b 32. q. 1. cum cegrat' h. cum ergo.

Additio. j. In h' qd' dicit apls. Quicūq' offerit i vno fact' est oim re: nō videt loq' de pena dānt' tū: cū de distinctione iter penā dānt' r penā sensus nulla fit mētio in hoc loco: nec i pcedentib' nec i sequentib'. In h' etiā qd' sequit': Qui ei dixit nō mechaberis r nō occides: nō h' nec inuif' talis distinctio. vñ expositio postillatoris de h' qd' dicit: Qui offenderit in vno rē. nō videt' p̄p̄ta seu lre consonat' lz qd' p̄supponit

verū sit. r iō aliter videt' dicit' dū. Ad qd' sciēdū q' p̄cepta diuine leg' p̄sertim q' obligāt ad semp r p semp: de q̄bus hic agit copulatiue sūt intelligēda q' ad oia seruāda oēs obligant: vñ q' i vno offendit: manifestū est qd' non oia seruat ad q̄rū oim obnuationē tenet: r iō fact' ē oim re. i. re' tā q̄ ille q' non mittit ipunitū: q' scit q̄ necessariū legē dederit. q' negligit mādatū: creditit illud inaniter a deo datū. hec i Blo. Ex q' habet q' q' offendit i vno oñdit suo facto nō esse necessariā totā legē: r sic totū legis ē re'. Et notādū q' beatus Jacob' i b' docet p̄ falsā doctrinā phariseoz: q' legē diuinā falso interpretantes cōiter tenēt q' ille q' plura mādata nūero seruat: r tū i paucis trāsgreditur: nihilomin' est iust' apud deū: eo q' de' vt dicit' indicat hoīem fm pluralitate vel paucitate meritorū r demeritorū: ita q' ille q' plura opa meritoria fecit etiā si pauca aliq' numero demeritoria postea cōmittat: nō ppter h' est iniustus apud deū qd' manifeste ponit Ba. Moy. in suo Deut. i. distin. s. de penitētia. r sic alij tenēt cōiter q' qd' doctrina falsissima est r erronea. Legit enī Deut. xxv. inter maledictiones q' ibi ponunt' p̄tra trāsgressores legis vltima: Maledict' q' nō pmanet i sermōib' legis hui' nec eos p̄ficat. Ex quo p̄t' q' p trāsgressiōē vni' p̄cepti nō p̄ficat' lex r sic incurrit illa maledictio. Itē h' exp̄ssus Eccl. xxij. vbi sic etiā: Si dixerō iusto q' vita viuat et confusus in iusticia sua fecerit iniquitatem omnes iusticie eius obliuioni tradent': r sic p̄t' q' pharisaica doctrina in hoc sicut in alijs q̄ plurimis deuit a veritate sacre scripturē: r de hoc docet nos apostolus in dictis verbis vt p̄dictum est rē.

Id 3. In eo.

cut legit

Ber. 5. f. ent legif bear? Hamaliel feciffe.

La. III

Volite. Sicut monui vos ad opa faciēda: sic moneo ad vitā/da stulta magisteria. Nolite plures etc. Multi fuere tēpo/rib? apozū q̄ descēdentes de iudea antiochia: nō bñ erudi/

In eo. ca. vbi dicitur postil. Superaltat aut misedia etc. Hoc qd dicitur: Superaltat aut misedia etc. Ricordia iudiciū, aliter magis pprie exponit i Blo. vbi sic supponit misedia iudicio: qz iudiciū qd ē cū misedia p ipam misediaz cōmēdabili? ē

Pio. 14. b

Allego.

Pio. 18. d

1. Re. 2.

Nolite plures magistri fieri fratres mei: sciētes quoniam maius iudicium sumitur. In multis enim offendimus oēs. Si quis in verbo non offendit: hic perducere totum corpus. Si autem frena equis in ora mittimus ad consentiendum nobis: oē corpus illorum circumferim. Et ecce naues cum magne sint et a veteris validis miment: circumferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

si nisi tñ discreti et in scripturā edo cti. b s vel in plurib? ecclesijs: vel plures i vna ne velitis eē magistri. Nolite plures La. III a s quib? bona cupio. magistri fieri fratres mei: sciētes b s vrsupando magisterium. quoniam maius iudicium sumitur. s qz et in verbo z i ceteris: et ita nō sum? pfecti: qz ille tñ ē pfect? q in verbo nō offendit. In multis enī offendimus oēs. s non alius. Si qs i verbo nō offendit: hic p/ a s q nō pōt offenditē verbi cauere: pōt oia mē/ bra corporis q̄ facili? corrigunt ad bona opa cir cū ducere: ne a recto itinere diuerfant. fect? est vir. Pōtest etiā freno cir cū ducere totū corpus. Si autem frena equis in ora mittimus ad cōsentiedū nobis: oē corpus illo rū circūferim? Et ecce naues cū a s aliā similitudinē ad idē pbandū induco. s vel volētib? magne sint et a veteris validis miment: circumferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

Volite plures magistri etc. Postq̄ brūs Jacob? do/ cuit fideles bene se hēre ad primū i collatiōe boni. Hic q̄r idē facit i euitatiōe mali. z pōt in verbo. z scdo facto ca. se. prima in duas: qz pōt oñdit mala ex vitio lingue pueniētia: pter q̄ debet ab oib? refugit. scdo bona ex taci/ turnitate sequētia p̄ qz ab oib? bus captari. ibi: Quis sapiēs. p ma in duas: qz pōt declarat ma/ lū loquacitatis i doctrina. scdo i cōi vita. ibi: In multis. Circa p̄i mū sciēdū q̄ ex loq̄citate puenit q̄ aliq̄ p̄suptuose docere volūt qd nesciūt: q̄ dicit: Nolite plures magistri fieri. nā docere ē opus sa/ p̄tētis quozū parū? Est numerus: plutozū aut infinit? Eccl. 1. b Sciētes qm̄ ma. it. sumitīs. i. maiorē dānationē incurritis: qz tales magistri faciūt alios errare et p hoc multipliciter dānationes incurrit: Matth. 23. Si cecus ce/ co ducatū p̄terter ambo in foueas eadunt. c In multis. Hic q̄r ostēdit malū loquacitatē i cōi vi/ ta: z h̄ ex quatuor. s. qz inflcit cōl/ ter: multipliciter incurritis: z innaturalit. scdm ponit. ibi: P̄o test etiā. tertiu. ibi: Dis enī natu/ ra. quartū. ibi: In ipsa bñdiciō. Circa primū dicit: In multis of/ fendim? oēs: z maxime in verbo qz lingua sita est i lubrico: pter qd cit? mouet ad malum q̄ alia mēbra. iō subdit: Si qs i ver/ bo nō offendit b̄ pfect? est vir: qz facili? custo diunt alia mēbra. Et qz pauci sūt valde pfecti. Eccl. 10. Virū de mille vnū repperi. iō vitiiū ligue inflcit cōiter. c P̄o. Hic q̄r ostēdit qz inflcit multipli/

iter: p̄mittēs ad b̄ triplex exēplū. Primū ē aīale. nā equ? q̄ ē aīal magnū circūducit cū freno paruū. se cū dū artificiale: qz nauis magna mouet cū paruū gu/ bernaculo. tertiu natural: qz modic? ignis magnā siluā incendit. Et codē mō lingua q̄ ē modicū mēbrū multa mala facit p cōtētiōes: detractiōes: seditiōes z h̄mōi: ita qz fere oia mala pueniūt ex vitio lingue. Et ex dicit p̄z l̄ra: paucis excepit q̄ discurrec. P̄o etiā freno circūducere totū corp? s. aīalis magni. f Et mag. s. mala. g Exaltat. i. p̄nocat. h Ec/ ce quāt? ignis. i. q̄ modic? i Et lingua. s. mala k Ignis ē. accēdēs p̄tētiōes: seditiōes z alia mala. iō subdit: l Aniuersitas iniq̄. supple ē mala ligua virtualiter. m Que ma. to. cor. nā i alia mēbra q̄ dūdat malū ei. n Et inflā. rē. i. cursū vite nrē q̄ assimilaf rote q̄ incipit z terminaf i codē p̄cto: z sic nascit hō ipotēs z ignozās: z si moziū naturalr redit ad eū dē statū de cōi cursū. o Inflāmata a gehē/ na. i. a diabolo q̄ sic noīaf eo qz gehēne deputaf. p Dis enī natura. Hic q̄r ostēdit qz inflcit incurabi/ liter: qz lingua mala nō ē domabilis sicut cetera mē/ bra q̄ possunt ligari z a suis actib? impediri: non sic

autem

circūferim?

Et ecce naues cū

magne sint et a veteris validis miment: circumferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

circūferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

circūferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

circūferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

circūferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

circūferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

circūferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

circūferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

circūferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

circūferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

circūferuntur aut a modico gubernaculo ubi ipse dirigetis voluerit. Ita et lingua modicum quidem membrum est: et magna exaltat. Ecce spiritus ignis quasi magna silua incendit. Et lingua ignis est: universitas iniquitatis. Lingua constituit in membris nostris quae maculat totum corpus: et inflamat rotam natiuitatis nostrae: inflamata a gehēna. Dis enim

quef in ope. a Suadibilis bo. co. Si q mi nus agit: vel pp ignozantia vel ppter negli gentia bonoz suasioni assensum pbeat.

b Fruct' aut. Postq sapiam p singulas xntes distinxit: vt facili' iuuet ad hac fru ctu ei' subiugit:

c In pace. Ad po/ stulat videri doctor vel factior q est: no lacerat primu ad co medatione sui: qd co tentione facit sapia.

Ad solu' ppter p/ dicta debetis hmoi sapiam appetere: sed etia io qz a facitib' pacē qti iaciētib' se mē feminat: r ppara tur in pace eterne be aritudinis fruct' .i. merces iusticie q p iust' opib' retribuit.

Qui h studet pacis: r ira cordis sui opti b' pacis qti semete aspgit: instu ē vt ha beat eterna pacē qti fructu hui' seminis.

De La. III bel. r li. Pro hibuerat celia r cōtentionē. vñ etiaz lat' disputat: addēf etia alia vitia q inde sequūt: ex cōtentione pcupiscētis: r pcepti scētis bella r li. q ei cupit pferre: vel tpa/ lib' abūdarē: odit: i uidet: occidit.

e Propf qd. Pro bec. f. q deuz digne no postulat. si ei il/ lū pia intercessioe po stularēf: etia tpa/ia ad vsu necessaria: no solu sempiterna dar ret. r qz possent dice re: dicis nos no po/ stulare: certe quoti die petim'. Ra. Pe ritis quidē aliqn: et tū no ac. eo q male pe. f. Adulteri. Di/ ferat. s. d apl' inimi c' dei. Adne dimites p potētia opprimūt vos r ipsi trahūt vos ad iudicia rē. Sz ne putēf hī soli eē inimici q apce blasphemāt r psequūtur agit hic etia de oib' amatozibus mūdi q inimici sūt dei. Ad debet i cōcupiscētis insumere: qz p bec pbamini amatores mūdi: r ita adulteri: qz relicto amore sapie celestis: ad amplex' mūdi de clinatis: r p hī inimici dei. g An putat. rē. spi/ rit' q ha. Ad debet litigare. nā spūs q i vobis ē no pcupiscit ad inuidiā: s pot' facit cōcordes. r h dicit septura: r an putat' q inanis sit septura? h Septura. Que a maloz societate fideles coer cēs. ita p moysen loqf: Ad inibis cū eis sed' nec cū dijs eoz. r rarius: Ad facies opa eoz: s cōfri/ ges statuas eoz. i Ad inui. cō. Vel spūs pcu/ piscit ad. i. s inuidiā. i. h desiderat vt inuidia tollaf vt cupit vt iudeat' mūdo: nec amet' eū. Vel spi/ rit' cuiuslibet hois cupit tpa/ia ad inuidiā: qz in/ uidet alijs qd no habet. k Maiorē. Spirit' gratie no facit inuidere: imo dat gratiā. i. gratui ta dona maiorā q sint diuitie seculi. r qd. i. vt sciam' qd' dat r qd' no dat dicit scriptura.

123. q. 4. c. bec aut s. ex his oib'

B

Deu. 7. a Exo. 23c.

a s per clarione se a deo: vel primozum societate no distugit. b s in quibuscuq no vltra modū nec infra subsistit.

a pacifica: modesta: suadibilis: bō a s qd bonis placere videri sibi no displicet.

a nis cōfētens: plena misericōr/ a s in animo. b s operib' misericōrdie: ieiunijis vigilijs orationibus.

a dia r fructibus bonis: iudicans a b sine simulatione. Fructus atuez b c iusticie in pace seminat' facienti/ c s opera pacis.

bus pacem. La. III

U quasi ex sapiētia par' r hic a in futuro: sed cōtra in vobis. b s ni a zelo r cōtentione.

Ad bella r litēs i vob' b e Nonne ex cōcupiscētis f

a s quia qd mens praua suggerit man' r lingua inieperanter obedit.

vestris: q militāt i mēb' vris? g b a s vere ex cōcupiscētis: nā hoc ordina. b s qd cupitis. s r vt habeatis.

Lōcupiscit' r no habetis: occidi/ i k tis r celatis: r no potestis adipi/ l m a s etia p rēporali gloria.

sci. Litigat' r belligeratis r non n s digne decum.

a habet: ppter qd no postulat' o a s deo daroz ingratū. s qz magis illa q decum amaris. s ad supfluitatē.

petitis r hō accipitis eo q māle p r q petatis: vt i cōcupiscētis vrie in r s sumatis. Adulteri: nescit' qz ami s t r citia hui' mūdi inimica est deo: s t r

Quicūq' s voluerit amic' eē se/ y culi hui': inimicus dei cōstituit.

g An putatis qz inaniter scriptu/ s a s cōcupiscit ad inuidiā. i. cupit vt iudeatis: no i r a dicat ad inuidiā cōcupiscit spi a s sanctus qui dat in baptismo.

k rit' q habitat in vobis: Ad maiorē b

oib' modū debitū teneat. io dr: Modesta. scdo vt in his in qbus ipse si sibi nō sufficit aliorū monit' acquiescat: r qtu ad hoc subdit: Suadibilis. r bec duo p tinet ad h q hō pacē habeat in seipso. Sed vltimus ad hoc q sit pacificus etiam alijs: primo requirit vt corū bonis nō repugnet. io dr: Bonis cōfētens scdo q defectib' pxiimi cōpatiat in affectu r subueniat in effectu. r qtu ad h subdit: Plena misericōrdia r fructib' bonis. tertio requirit vt defect' alioz emendare charitative satagat. r bec est qd dicit: a Iudicās si. sum. ne. f. correct onē exerceat ex odio pcedenti sub charitat' cōsione. bec aut hois pacificatio in se r cū alijs in via est qdā p'libatio pfecte pacis i patria: r sic est finis sapiētie p ut habet i via. io subdit: b Fruct' aut iusticie. i. beatitudo eterna q p iusticiā acquirif: r in frustratione beata p'sistit. c In pa. se. qz sicut semē p'tinet fructū futurū potēntialiter r i pfecte: sic pacificatio i via de q dicitū est cōtinet pacē eterne glorie. La. III

De bella. Postq būs Jacobus monuit ne pxiimo malū inferat xbo. hic psequenter ut dicit ad hoc q no inferat facto: cui' radicem volēs p'cedere. dicit: Ad bella. qb' inferf nocumē tū corpis. e Et litēs. i. iudicij qb' inferf nocumē tū i rebus possessis. f Adne ex cōcupiscētis vris. supple talia oriunt'. g Que militāt. i. domināt. h In mēb' vris. qz mēbra mouent in talib' ma/ lis a cōcupiscētia h dicitamē recte rōnis. i Cōcupi scitis r no habetis. qz frequēter tales nō assequūt in tentū. k Occiditis. innocētes. l Et celatis. bo/ nis inuidentes. m Et no po. adipisci. satisfactionē cōcupiscētie v're q semp ad malū accēdit: n Litiga tis r belligeratis r no habet. replicatio ē eiusdē sen/ tentie ad maiorē exaggerationē. o Propf qd no postulat' aliqd a deo psumētēs obtinere qd cōcupi scitis vestra fortitudine. p Petitis r no accipitis q. d. si aliqn aliq petitis a deo no accipitis. r subdit rō: q Eo q male petatis. petēdo ea q sūt saluti ve stre cōtraria: vt inimici mortē vel passionē vel aliqd hmoi. io subdit: r Et i cōcu. ve. insumat'. i. cōcupi scētias vras impleatis. In sumo insumis est xbu cō/ positū ab in r sumo: r sic insumere est itus sumere. qd est cōcupiscētia maloz adimplere. s Adulteri. Su per' beat' Jacob' docuit fideles bñ se h're respectu sui r pxiimi. hic p' hī idē facit respectu dei. Et pmo fa/ cit h rōne diuine bonitatis q debet hoies attrahere. Scdo rōne sue seueritatis q debet recedētes ab eo ter rere. ca. se. pxiimo i duas. nā primo monet a mūdo et diabolo recedētes. recessus enī ab vno cōtrario pcedit accessum ad aliud. Scda incipit. ibi: Appropinquantē deo. Circa pxiimū primo monet recedētes a mūdo. Se/ cūdo a diabolo. ibi: Resistite. pxiima i duas: qz pxi mo monet relinquere mūdū. scdo idē dicit scripturā ad suū ppositū. ibi: An putatis. igit' pxiimo monet recedētes a mūdo. i. ab inordinata cōcupiscētia delectabiliū hu ius mūdi d. Adulteri. a p'pria sponsa q est lex diuina: Sap. viij. Exquisiui eā a iuuenute mea: r quesui eam spōsam assumere. fo rnticarie adherētis. i. cōcupiscētie mūdane. t Rescitis. q. d. bñ deberetis scire ex rō/ nis dictamine: r ex frequēti vobis facta admonitōe.

U Ad bella. Postq būs Jacobus monuit ne pxiimo malū inferat xbo. hic psequenter ut dicit ad hoc q no inferat facto: cui' radicem volēs p'cedere. dicit: Ad bella. qb' inferf nocumē tū corpis. e Et litēs. i. iudicij qb' inferf nocumē tū i rebus possessis. f Adne ex cōcupiscētis vris. supple talia oriunt'. g Que militāt. i. domināt. h In mēb' vris. qz mēbra mouent in talib' ma/ lis a cōcupiscētia h dicitamē recte rōnis. i Cōcupi scitis r no habetis. qz frequēter tales nō assequūt in tentū. k Occiditis. innocētes. l Et celatis. bo/ nis inuidentes. m Et no po. adipisci. satisfactionē cōcupiscētie v're q semp ad malū accēdit: n Litiga tis r belligeratis r no habet. replicatio ē eiusdē sen/ tentie ad maiorē exaggerationē. o Propf qd no postulat' aliqd a deo psumētēs obtinere qd cōcupi scitis vestra fortitudine. p Petitis r no accipitis q. d. si aliqn aliq petitis a deo no accipitis. r subdit rō: q Eo q male petatis. petēdo ea q sūt saluti ve stre cōtraria: vt inimici mortē vel passionē vel aliqd hmoi. io subdit: r Et i cōcu. ve. insumat'. i. cōcupi scētias vras impleatis. In sumo insumis est xbu cō/ positū ab in r sumo: r sic insumere est itus sumere. qd est cōcupiscētia maloz adimplere. s Adulteri. Su per' beat' Jacob' docuit fideles bñ se h're respectu sui r pxiimi. hic p' hī idē facit respectu dei. Et pmo fa/ cit h rōne diuine bonitatis q debet hoies attrahere. Scdo rōne sue seueritatis q debet recedētes ab eo ter rere. ca. se. pxiimo i duas. nā primo monet a mūdo et diabolo recedētes. recessus enī ab vno cōtrario pcedit accessum ad aliud. Scda incipit. ibi: Appropinquantē deo. Circa pxiimū primo monet recedētes a mūdo. Se/ cūdo a diabolo. ibi: Resistite. pxiima i duas: qz pxi mo monet relinquere mūdū. scdo idē dicit scripturā ad suū ppositū. ibi: An putatis. igit' pxiimo monet recedētes a mūdo. i. ab inordinata cōcupiscētia delectabiliū hu ius mūdi d. Adulteri. a p'pria sponsa q est lex diuina: Sap. viij. Exquisiui eā a iuuenute mea: r quesui eam spōsam assumere. fo rnticarie adherētis. i. cōcupiscētie mūdane. t Rescitis. q. d. bñ deberetis scire ex rō/ nis dictamine: r ex frequēti vobis facta admonitōe.

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē sensus. Spūs scitis. Qui habitat i vobis: q dar' fuit vobis i baptismo. Ad cōcupiscit. i. nō fa/ cit vos cōcupiscere. Ad inuidiā. i. nō inducit vos ad tristitiā d' bono pxi mi: qd facit amicitia hui' seculi. Et fm h ista lra sumit' ex pxi ca. Sapier' Benign' enī ē spūs sapie. r sic nō inducit ad inuidiā: s mag' ad mūtāā charitatē. io subdit: b Maiorē aut rē. qz dar' dona spūalia q sūt ma/ iora r meliora: r bec expositio melior videt' qz p'ia: qz mag' cōtinuat' i/ teram

U Ad bella. Postq būs Jacobus monuit ne pxiimo malū inferat xbo. hic psequenter ut dicit ad hoc q no inferat facto: cui' radicem volēs p'cedere. dicit: Ad bella. qb' inferf nocumē tū corpis. e Et litēs. i. iudicij qb' inferf nocumē tū i rebus possessis. f Adne ex cōcupiscētis vris. supple talia oriunt'. g Que militāt. i. domināt. h In mēb' vris. qz mēbra mouent in talib' ma/ lis a cōcupiscētia h dicitamē recte rōnis. i Cōcupi scitis r no habetis. qz frequēter tales nō assequūt in tentū. k Occiditis. innocētes. l Et celatis. bo/ nis inuidentes. m Et no po. adipisci. satisfactionē cōcupiscētie v're q semp ad malū accēdit: n Litiga tis r belligeratis r no habet. replicatio ē eiusdē sen/ tentie ad maiorē exaggerationē. o Propf qd no postulat' aliqd a deo psumētēs obtinere qd cōcupi scitis vestra fortitudine. p Petitis r no accipitis q. d. si aliqn aliq petitis a deo no accipitis. r subdit rō: q Eo q male petatis. petēdo ea q sūt saluti ve stre cōtraria: vt inimici mortē vel passionē vel aliqd hmoi. io subdit: r Et i cōcu. ve. insumat'. i. cōcupi scētias vras impleatis. In sumo insumis est xbu cō/ positū ab in r sumo: r sic insumere est itus sumere. qd est cōcupiscētia maloz adimplere. s Adulteri. Su per' beat' Jacob' docuit fideles bñ se h're respectu sui r pxiimi. hic p' hī idē facit respectu dei. Et pmo fa/ cit h rōne diuine bonitatis q debet hoies attrahere. Scdo rōne sue seueritatis q debet recedētes ab eo ter rere. ca. se. pxiimo i duas. nā primo monet a mūdo et diabolo recedētes. recessus enī ab vno cōtrario pcedit accessum ad aliud. Scda incipit. ibi: Appropinquantē deo. Circa pxiimū primo monet recedētes a mūdo. Se/ cūdo a diabolo. ibi: Resistite. pxiima i duas: qz pxi mo monet relinquere mūdū. scdo idē dicit scripturā ad suū ppositū. ibi: An putatis. igit' pxiimo monet recedētes a mūdo. i. ab inordinata cōcupiscētia delectabiliū hu ius mūdi d. Adulteri. a p'pria sponsa q est lex diuina: Sap. viij. Exquisiui eā a iuuenute mea: r quesui eam spōsam assumere. fo rnticarie adherētis. i. cōcupiscētie mūdane. t Rescitis. q. d. bñ deberetis scire ex rō/ nis dictamine: r ex frequēti vobis facta admonitōe.

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē sensus. Spūs scitis. Qui habitat i vobis: q dar' fuit vobis i baptismo. Ad cōcupiscit. i. nō fa/ cit vos cōcupiscere. Ad inuidiā. i. nō inducit vos ad tristitiā d' bono pxi mi: qd facit amicitia hui' seculi. Et fm h ista lra sumit' ex pxi ca. Sapier' Benign' enī ē spūs sapie. r sic nō inducit ad inuidiā: s mag' ad mūtāā charitatē. io subdit: b Maiorē aut rē. qz dar' dona spūalia q sūt ma/ iora r meliora: r bec expositio melior videt' qz p'ia: qz mag' cōtinuat' i/ teram

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē sensus. Spūs scitis. Qui habitat i vobis: q dar' fuit vobis i baptismo. Ad cōcupiscit. i. nō fa/ cit vos cōcupiscere. Ad inuidiā. i. nō inducit vos ad tristitiā d' bono pxi mi: qd facit amicitia hui' seculi. Et fm h ista lra sumit' ex pxi ca. Sapier' Benign' enī ē spūs sapie. r sic nō inducit ad inuidiā: s mag' ad mūtāā charitatē. io subdit: b Maiorē aut rē. qz dar' dona spūalia q sūt ma/ iora r meliora: r bec expositio melior videt' qz p'ia: qz mag' cōtinuat' i/ teram

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē sensus. Spūs scitis. Qui habitat i vobis: q dar' fuit vobis i baptismo. Ad cōcupiscit. i. nō fa/ cit vos cōcupiscere. Ad inuidiā. i. nō inducit vos ad tristitiā d' bono pxi mi: qd facit amicitia hui' seculi. Et fm h ista lra sumit' ex pxi ca. Sapier' Benign' enī ē spūs sapie. r sic nō inducit ad inuidiā: s mag' ad mūtāā charitatē. io subdit: b Maiorē aut rē. qz dar' dona spūalia q sūt ma/ iora r meliora: r bec expositio melior videt' qz p'ia: qz mag' cōtinuat' i/ teram

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē sensus. Spūs scitis. Qui habitat i vobis: q dar' fuit vobis i baptismo. Ad cōcupiscit. i. nō fa/ cit vos cōcupiscere. Ad inuidiā. i. nō inducit vos ad tristitiā d' bono pxi mi: qd facit amicitia hui' seculi. Et fm h ista lra sumit' ex pxi ca. Sapier' Benign' enī ē spūs sapie. r sic nō inducit ad inuidiā: s mag' ad mūtāā charitatē. io subdit: b Maiorē aut rē. qz dar' dona spūalia q sūt ma/ iora r meliora: r bec expositio melior videt' qz p'ia: qz mag' cōtinuat' i/ teram

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē sensus. Spūs scitis. Qui habitat i vobis: q dar' fuit vobis i baptismo. Ad cōcupiscit. i. nō fa/ cit vos cōcupiscere. Ad inuidiā. i. nō inducit vos ad tristitiā d' bono pxi mi: qd facit amicitia hui' seculi. Et fm h ista lra sumit' ex pxi ca. Sapier' Benign' enī ē spūs sapie. r sic nō inducit ad inuidiā: s mag' ad mūtāā charitatē. io subdit: b Maiorē aut rē. qz dar' dona spūalia q sūt ma/ iora r meliora: r bec expositio melior videt' qz p'ia: qz mag' cōtinuat' i/ teram

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē sensus. Spūs scitis. Qui habitat i vobis: q dar' fuit vobis i baptismo. Ad cōcupiscit. i. nō fa/ cit vos cōcupiscere. Ad inuidiā. i. nō inducit vos ad tristitiā d' bono pxi mi: qd facit amicitia hui' seculi. Et fm h ista lra sumit' ex pxi ca. Sapier' Benign' enī ē spūs sapie. r sic nō inducit ad inuidiā: s mag' ad mūtāā charitatē. io subdit: b Maiorē aut rē. qz dar' dona spūalia q sūt ma/ iora r meliora: r bec expositio melior videt' qz p'ia: qz mag' cōtinuat' i/ teram

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē sensus. Spūs scitis. Qui habitat i vobis: q dar' fuit vobis i baptismo. Ad cōcupiscit. i. nō fa/ cit vos cōcupiscere. Ad inuidiā. i. nō inducit vos ad tristitiā d' bono pxi mi: qd facit amicitia hui' seculi. Et fm h ista lra sumit' ex pxi ca. Sapier' Benign' enī ē spūs sapie. r sic nō inducit ad inuidiā: s mag' ad mūtāā charitatē. io subdit: b Maiorē aut rē. qz dar' dona spūalia q sūt ma/ iora r meliora: r bec expositio melior videt' qz p'ia: qz mag' cōtinuat' i/ teram

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē sensus. Spūs scitis. Qui habitat i vobis: q dar' fuit vobis i baptismo. Ad cōcupiscit. i. nō fa/ cit vos cōcupiscere. Ad inuidiā. i. nō inducit vos ad tristitiā d' bono pxi mi: qd facit amicitia hui' seculi. Et fm h ista lra sumit' ex pxi ca. Sapier' Benign' enī ē spūs sapie. r sic nō inducit ad inuidiā: s mag' ad mūtāā charitatē. io subdit: b Maiorē aut rē. qz dar' dona spūalia q sūt ma/ iora r meliora: r bec expositio melior videt' qz p'ia: qz mag' cōtinuat' i/ teram

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē sensus. Spūs scitis. Qui habitat i vobis: q dar' fuit vobis i baptismo. Ad cōcupiscit. i. nō fa/ cit vos cōcupiscere. Ad inuidiā. i. nō inducit vos ad tristitiā d' bono pxi mi: qd facit amicitia hui' seculi. Et fm h ista lra sumit' ex pxi ca. Sapier' Benign' enī ē spūs sapie. r sic nō inducit ad inuidiā: s mag' ad mūtāā charitatē. io subdit: b Maiorē aut rē. qz dar' dona spūalia q sūt ma/ iora r meliora: r bec expositio melior videt' qz p'ia: qz mag' cōtinuat' i/ teram

Quia amicitia hui' mūdi. i. inordinata adhesio delectabilib' hui' mundi. r Inimica est deo. quia facit recedere ab ipso. y Quicū qz ergo volue. rē. hoc sequit' ex pmo. r pater. cōsequēter inducit scriptu/ ram ad suū ppositū dices: 3 An putatis qz ina. scri. dicat. q. d. hoc no est putandum: qz no cōtinet aliqd falsum aut supflūū. a Ad inui diam cōcupiscit spūs q habitat in vobis. bec littera dupl'r exponit. vno modo de spiritu humano. r sic legit' depressiue: r intelligit' assertiue. r est sensus q spūs human' rēdit ad inuidiā: id est ad tristitiā de bono alte/ rius: quod inordinate concupiscit: qz pertinet ad amicitiam hui' mun/ di. vt p'z ex p'dictis: r fm hunc sensum bec lra accipit' de Gen. viij. vbi dr: Sensus ei r cogitatio cordis hūani. pna sūt in malū ab adolecētis sua. Apli nāqz no semp allegāt xba scripture: s frequēter sensū t'mōd' r fm hūc sensū qd imediate subdit: Maiorē aut dat gram. dr d' alio spū. s. diuino. Alio mō legit' dicta lra interrogatiue: r intelligit' negatiue: Ad in/ uidiā cōcupiscit spūs q habitat i vobis: q. d. nō: r ē

Faciem? ibi rē. Multimodā stulticiā notat: qz et d lucroz augmēto agūt: r se multo tpe victuros arbitrat̄ r sue p̄t̄ est̄ māt vt apū faciāt: r i his oib? supni iudicis examē ad mētē re uocare cōtēnūt. **b** Que ē ei rē. Hō p̄sentit ill q̄ dicit p? moz tē nihil eē: r moztē ipam nihil eē. Sz vt doceat: qz vita p̄auoz breuis ē i p̄nti: quā tū in futuro mozt eina seq̄. **c** Scienti. Per totū eple textū oñdit qz hī q̄b? scribebat: sciētā boni faciēdi habebāt: r rectā fidē didi cerāt ita vt alijs se magistros fieri p̄su merēt: nec tñ operū p̄fectionē neqz mē- tis humilitatē: neqz sermōis cōtinētā adepti erāt. P̄p̄t qd̄ iter alta incre- patiōis r exhortationis v̄ba: mō eos multū terret: qz sciētēs b̄s̄facere r non faciētēs: māt p̄ctm̄ habēt q̄ si nescirēt: lz ipa boni ignozātia magnū sit p̄ctm̄ eū scriptū sit: Ignozās ignozabit.

74. q. 3. c. corripianē

1. Co. 14. 9

7. 16. q. 1. c. in parte chia.

Luc. 16. f

7. De pe. di. a. c. si enim vltra pun.

Hite nūc. Tpe accepto La. V i die salut' futurās penas flet/ b? r elemosynis redimite. **E**tern. eoz rē. Hō solū imifericoz/ des dñites visibiles gehēne ignis cru- ciabit. Sz etiā memoria ianiū diuitiaz q̄b? suas culpas redimere potuerūt et an̄ iudiciū aīas eoz r post resurrectio- nē etiā carnes exuret: eū sibi irasci cepe rint: qz eoz elemosynis nō redeme cepisti bona i. v. rē. Ecce erugo pecūie vertit̄ in testimoniū neq̄tie r augmētū pene: qz intelligit se male gregasse ca q̄b? nō idigebat ad vsū vite: r p̄pterea graui? puniet. **e** In testioniū. i. ad augmētū penarū. i. vt hāc visibiliter in tuēdo maiorēs cruciat? sustineat.

Adāncabit car. Corpa vel carna- les p̄cupiscentias: qz lu xuriosas aīas r exteri? seuitēs flāma cruciabit: r iteri? p̄gēs dolor sue tenacie accusabit. **S**icut ig. Qui cōsumit metalla r ce- teras res: sic erugo v̄sas carnes. **T**hesaurizat. Vere ita patiemini: qz qñ neglecta cura paup̄ez thesauros pecunie gregabat: irā iterni iudicis vob̄ cumulast: qz si nōdū appet: in no- vissimis dieb? iā certissima restat.

Ecce mer. Magna iniqtas cū pau- peres nolūt suscipere: etiā mercenarijs r famulis debitā laboris mercedē nolūt reddere. vñ Job: Si aduersū me terra mea clamāt r sulcū ei? desent: si fruct? ei? comedi absqz pecunia. **k** Merces rē. clā. Et si paupes patiēter oīa feren- tes nō clamant: merces tñ retenta cla- mat. **l** Epulati est. Nec tñ peccast? supflue gregādo: aliena rapiēdo: sed etiā supflue expēdēdo. **M**eglect? gau- dijs celestib? ad q̄ p̄ letunia r afflictio/ nes venire oportet: carnales epulas dī- ligit: qz tāta fames r sit? i futuro seq̄t vt nec gutta aq̄ ineniri possit p̄ quā ar- des lingua possit refrigerari. **A**ppa- ret qz illos diuites alloquit: ex q̄ ait:

3. co. Agite nūc diuites: q̄ i necē dñi cōiura- nerāt: r necdū fidē ei? q̄ saluarēt acce- perāt. d̄ q̄b? r. s. loq̄f ad credētes: Hō- ne diuites p̄ potētā oppm̄vros: r ip̄t- trabūt vos ad iudicia? Hōne blasphemāt bonū nomē qd̄ inuocatū ē sup nos. r qz. rj. tribub? scribit q̄ sūt i dispōiōe ita fideles monet opa fidei facē: vt eos etiā q̄ necdū crediderāt ad fidē r et? opa cōuerti suadeat. **I**mproperās illis moztē filij dei: r q̄/ si nihil mali fecissent: lu xuriose r auare vinebāt q̄b? pp̄zie p̄uenit qd̄ ait: Quarticia carnes eoz istar ignis māducaturā: r qz thesauri- gauerūt sibi i nouissimis dieb? irā. **B**ei i eis post occisionē iacobi cō- pletū ē: cū hierl'm imo oīs iudea expugnaret r vastaret a romanis in vltionē dñici sanguinis: r ceteroz scelerū q̄ fecerūt.

Potētes

a tem illā: r faciemus ibi quidem annū: r mercabimur r lucrū fa- ciamus: q̄ ignozatis qd̄ erit i cra- **a** s als quid erit in crastino. **b** s hec nō debet vobis p̄mittere. **c** s breuis. **b** stinum. **Q**uē est enī vita v̄stra? **b** s fumus.

Vapor est ad modicū parens: r **a** s r hec oīa dico vobis p̄ eo: vt vos spe lōgioris **d**einiceps exterminabit: p̄ eō vt **d** vite nō p̄mittatis vobis lucra futuri t̄pis sed po- tētis dicatis si. **d** s in volūtare r potētia dei oīa relinquatis. **d**icatis: si dñs voluerit et si vixē **e** s nō solū spaciū vite r lucra futuri t̄pis vobis p̄mittis sed etiā. **r**im? faciem? **B** aut illud. **I**hūc **f** s. i. diuitijs q̄ faciūt sup̄bos. **g** q̄t veris bonis **g** aut exultat̄ in sup̄bijs v̄sis. **D**is **g** s q̄ ē ad dep̄sionē alioz. **h** s qz exulcat? r sup- **h** bitis igit grauiet puniemini: qz scitis bonum: et nō facitis.

e xultatio talis maligna ē: Sciēti- **b** ti igit bonū facere r nō facienti: peccatum est illi.

Abit nūc diuitis plōza/ **k** s hucusqz ita peccastis: sed iā p̄- **k** nitiā agite. **h** s in pecunia. **h** in **k** peccatis. **e** s in corde.

te vltimates i miserijs v̄ris q̄ ad- **m** s in quib? cōsidiis r supflue cōgregatis. **m** ueniet vobis. **D**iuitie v̄re putre- **n** s q̄ ad ornāmētū corporis q̄b? indigētes vestri- **n** re poruitis. **b** s nō vsu necessario arctata. **n** facte sūt: r v̄stimēta v̄sa a tinēis **o** s maḡ p̄iosa iter diuitias: r maḡ durabilia. **o** s qd̄ nō cōgregastis p̄pter vsum vite desicce ex- **o** comesta sūt. **A**urū r argētū v̄sm **o** s sua infirmata. **o** s supflua cōgregatio eozū q̄ **o** cū nō erāt necessaria cōgregata putrescebant.

e rугiauit: r erugo eoz i testimo- **f** niū vobis erit: r māducabit car- **f** nes v̄sas sicut ignis. **T**hesauriza- **f** s reuelandam.

tis vobis iraz in nouissimis die- **s** s nec solū dānabimini: qz v̄stra nō datis lz eri- **s** am qz aliena retinetis. **s** bus. **E**cce merces operariorum **t** s qui collegerunt messes.

qui messuerūt regiones vestras **r** q̄ fraudata ē a vobis clamāt: r **r** s. i. exercitū ad terrorē illoz q̄ paupes putā- **r** nulū h̄re turozē lz dñs oīporēs cas singloz iturbē **r** clamoz eoz in aures dñi sabbā/ **r** oth introiuit. **E**pulati estis sup **r**

s: **r** Et clā. eoz rē. i. exercitū. **Y**ntroiuir. ad fa- **s** ciēdā vindictā p̄ āgelos. q̄ dicit ei? exercit? qz sūt dñi- **s** utine iusticie exercitozes. **3** Epulati est. **H**ic scdo ien- **s** tit frozē carnalib? r lascinis r b̄ ordiate: qz diuitie p̄stā- **s** fomētū h̄mōi vitijs. dicit igit: Epulati estis rē. **B**ē i p̄nti- **s** vita: s̄ esuriet? postea: sic p̄z de diuitie epulone q̄ post? **s** i tormētis guttā aq̄ nō potuit ipetrare: **L**uce. xvi.

Et in

nūc q̄ dicitis hodie aut crastino ibimus rē. q̄st̄ v̄strū esse q̄ opari sit totaliter i v̄stra ditione: cū tñ nō sit ita. iō subdit: **a** Qui igno. qd̄ erit i crastinū. i. futuz: qz de? poterit inte- rim op? v̄m r vitā subtrahere. iō subdit: **b** Que ē ei v̄- ta v̄sa? r r̄s̄idet: **c** Vapor ē ad modicū parēs. i. valde cito trāsies. **d** P̄zo eo vt dicat. i. p̄. **H** debetis dicere tāqz coacti a verita- te: **e** Si dñs vo. r v̄re. i. p̄ponen- tes suppositionē diuine volūtar? in oib? factis v̄ris. ex q̄ depēdet vita r oīs opatio v̄sa. **f** Hūc aut exulta. in su. v̄sis. q̄st̄ diuino adiutorio non indigeatis. **g** Dis exultā. ma. ē. i. malo igne ignita: qz a demone p̄- cedēs r ad ignē gehēne dispōnēs et maxie hoies literatos r sciētēs. **h** m qz d̄. **L**uce. xj. **S**ern? q̄ cognouit vo- lūtatē dñi sui r non facit: vapulabit multis. i. plag. **r** **B** ē qd̄ dicit: **b** Sciētis igit bo. rē. p̄ctm̄ est illi. et si sit bonū necessitat? ei? omisso est p̄ctm̄ mortale. si aut sit bonū supero- gationis p̄ctm̄ est veniale: r aliquā- do nullū **La. V**

Hite nūc diuites. Postq̄ be- ar? iacob? induxit ad adhe- rēdū deo ex cōsideratiōe sue bonitatis. hic p̄nr idē facit ex p̄side- ratiōe sue seneritatis: q̄ maxime i in- dictio apparebit. Sciēdū tñ q̄ illud iudiciū sicut erit terribile malis: sic erit cōsolabile iustis. vñ saluator de ipso loquens **L**uce. xxi. dixit aplis. **H**is aut fieri incipiētib? respicite et lenate capita v̄sa. i. exbilarate corda v̄sa: vt expōit **B**reg. **H**omel. j. **I**deo beat? iacob? malis p̄mo incuit iudic- tis terrorē vt a peccat? rescutit. scdo iustis eius fauorē vt ei insc̄pabiliter adhererāt. ibi: **P**anētes igit. **C**irca p̄mū p̄zio icuit timorē iudicis cupi- dis r auarū. **d**. **A**gite nūc diuites. i. v̄sas volūtatē r est ironica locutio q̄ est intelligēda p̄ **J**riū. iō subdit: **k** **P**lorate v̄lu. **E**st aut v̄lul? so- n? p̄fusū q̄ ē signū magni doloris. **l** **I**n misē. v̄ris. i. p̄ miserijs v̄ris. **m** **Q**ue adue. vobis i iudicio futu- ro. vt p̄z ex sequētib?. **E**t subdit du- plex cā. p̄ma est indebita bonozū rē- poraliū cōgregatio r cōseruatio. cuz d̄: **n** **D**iuitie v̄re. naturalis vt blā- dū i hoies r v̄niū i cellario r h̄mōi. p̄nr loquit̄ de diuitijs artificialib?. dicit: **o** **A**urū r ar. ve ern. i ter- ra absconditū. **p** **E**tern. eoz in te. vo. rit. i. s̄ vos. **q** **E**ma. car. ve. i. affliget. qz erit cā afflictiois in ge- benna post iudiciū: qz tūc aīa cū coz- pore affliget igne gehēne. **r** **T**he- saurizastis vobis iram. i. gregastis vobis dei vindictā. **s** **I**n no. die. tūc erit finale iudiciū. p̄nr ponit cā- sedā q̄ est pauperū defraudatio. cum d̄: **t** **E**cce mer. ope. v̄roz. **v** **C**la- mat. vos accusādo. **E**t sciēdū qz tria sūt p̄ctā q̄ sp̄l̄r dicit clamare ad de- um. i. innocēt? occisio: **h**eh. iij. **C**oz- sanguinis fra. mi rē. **A**itij s̄ n̄m p̄- petratio: **h**eh. xvij. **C**lamoz: **s**odo. et gomoz. rē. r paup̄ez defraudatio: vt

s: **r** Et clā. eoz rē. i. exercitū. **Y**ntroiuir. ad fa- **s** ciēdā vindictā p̄ āgelos. q̄ dicit ei? exercit? qz sūt dñi- **s** utine iusticie exercitozes. **3** Epulati est. **H**ic scdo ien- **s** tit frozē carnalib? r lascinis r b̄ ordiate: qz diuitie p̄stā- **s** fomētū h̄mōi vitijs. dicit igit: Epulati estis rē. **B**ē i p̄nti- **s** vita: s̄ esuriet? postea: sic p̄z de diuitie epulone q̄ post? **s** i tormētis guttā aq̄ nō potuit ipetrare: **L**uce. xvi.

e rугiauit: r erugo eoz i testimo- **f** niū vobis erit: r māducabit car- **f** nes v̄sas sicut ignis. **T**hesauriza- **f** s reuelandam.

tis vobis iraz in nouissimis die- **s** s nec solū dānabimini: qz v̄stra nō datis lz eri- **s** am qz aliena retinetis. **s** bus. **E**cce merces operariorum **t** s qui collegerunt messes.

qui messuerūt regiones vestras **r** q̄ fraudata ē a vobis clamāt: r **r** s. i. exercitū ad terrorē illoz q̄ paupes putā- **r** nulū h̄re turozē lz dñs oīporēs cas singloz iturbē **r** clamoz eoz in aures dñi sabbā/ **r** oth introiuit. **E**pulati estis sup **r**

s: **r** Et clā. eoz rē. i. exercitū. **Y**ntroiuir. ad fa- **s** ciēdā vindictā p̄ āgelos. q̄ dicit ei? exercit? qz sūt dñi- **s** utine iusticie exercitozes. **3** Epulati est. **H**ic scdo ien- **s** tit frozē carnalib? r lascinis r b̄ ordiate: qz diuitie p̄stā- **s** fomētū h̄mōi vitijs. dicit igit: Epulati estis rē. **B**ē i p̄nti- **s** vita: s̄ esuriet? postea: sic p̄z de diuitie epulone q̄ post? **s** i tormētis guttā aq̄ nō potuit ipetrare: **L**uce. xvi.

Et in

... dicitis hodie aut crastino ibimus rē. q̄st̄ v̄strū esse q̄ opari sit totaliter i v̄stra ditione: cū tñ nō sit ita. iō subdit: **a** Qui igno. qd̄ erit i crastinū. i. futuz: qz de? poterit inte- rim op? v̄m r vitā subtrahere. iō subdit: **b** Que ē ei v̄- ta v̄sa? r r̄s̄idet: **c** Vapor ē ad modicū parēs. i. valde cito trāsies. **d** P̄zo eo vt dicat. i. p̄. **H** debetis dicere tāqz coacti a verita- te: **e** Si dñs vo. r v̄re. i. p̄ponen- tes suppositionē diuine volūtar? in oib? factis v̄ris. ex q̄ depēdet vita r oīs opatio v̄sa. **f** Hūc aut exulta. in su. v̄sis. q̄st̄ diuino adiutorio non indigeatis. **g** Dis exultā. ma. ē. i. malo igne ignita: qz a demone p̄- cedēs r ad ignē gehēne dispōnēs et maxie hoies literatos r sciētēs. **h** m qz d̄. **L**uce. xj. **S**ern? q̄ cognouit vo- lūtatē dñi sui r non facit: vapulabit multis. i. plag. **r** **B** ē qd̄ dicit: **b** Sciētis igit bo. rē. p̄ctm̄ est illi. et si sit bonū necessitat? ei? omisso est p̄ctm̄ mortale. si aut sit bonū supero- gationis p̄ctm̄ est veniale: r aliquā- do nullū **La. V**

Hite nūc diuites. Postq̄ be- ar? iacob? induxit ad adhe- rēdū deo ex cōsideratiōe sue bonitatis. hic p̄nr idē facit ex p̄side- ratiōe sue seneritatis: q̄ maxime i in- dictio apparebit. Sciēdū tñ q̄ illud iudiciū sicut erit terribile malis: sic erit cōsolabile iustis. vñ saluator de ipso loquens **L**uce. xxi. dixit aplis. **H**is aut fieri incipiētib? respicite et lenate capita v̄sa. i. exbilarate corda v̄sa: vt expōit **B**reg. **H**omel. j. **I**deo beat? iacob? malis p̄mo incuit iudic- tis terrorē vt a peccat? rescutit. scdo iustis eius fauorē vt ei insc̄pabiliter adhererāt. ibi: **P**anētes igit. **C**irca p̄mū p̄zio icuit timorē iudicis cupi- dis r auarū. **d**. **A**gite nūc diuites. i. v̄sas volūtatē r est ironica locutio q̄ est intelligēda p̄ **J**riū. iō subdit: **k** **P**lorate v̄lu. **E**st aut v̄lul? so- n? p̄fusū q̄ ē signū magni doloris. **l** **I**n misē. v̄ris. i. p̄ miserijs v̄ris. **m** **Q**ue adue. vobis i iudicio futu- ro. vt p̄z ex sequētib?. **E**t subdit du- plex cā. p̄ma est indebita bonozū rē- poraliū cōgregatio r cōseruatio. cuz d̄: **n** **D**iuitie v̄re. naturalis vt blā- dū i hoies r v̄niū i cellario r h̄mōi. p̄nr loquit̄ de diuitijs artificialib?. dicit: **o** **A**urū r ar. ve ern. i ter- ra absconditū. **p** **E**tern. eoz in te. vo. rit. i. s̄ vos. **q** **E**ma. car. ve. i. affliget. qz erit cā afflictiois in ge- benna post iudiciū: qz tūc aīa cū coz- pore affliget igne gehēne. **r** **T**he- saurizastis vobis iram. i. gregastis vobis dei vindictā. **s** **I**n no. die. tūc erit finale iudiciū. p̄nr ponit cā- sedā q̄ est pauperū defraudatio. cum d̄: **t** **E**cce mer. ope. v̄roz. **v** **C**la- mat. vos accusādo. **E**t sciēdū qz tria sūt p̄ctā q̄ sp̄l̄r dicit clamare ad de- um. i. innocēt? occisio: **h**eh. iij. **C**oz- sanguinis fra. mi rē. **A**itij s̄ n̄m p̄- petratio: **h**eh. xvij. **C**lamoz: **s**odo. et gomoz. rē. r paup̄ez defraudatio: vt

Patietes. Increpat supbis & incredulis: rur...

Et in lu. enu. cor. vfa. In illis delectando. & hu de luxuria loquit post...

Rom. 6. b

Et in luxurijs enutristis cor. terra: & in luxurijs enutristis cor. In die occisionis adduxi...

Et in luxurijs enutristis cor. terra: & in luxurijs enutristis cor. In die occisionis adduxi...

Dur...

Ad dit etia hoc qd busda le. sic videt vt iuradi cosuetudine tollat: qm oecio...

qd no requirit nisi ad subueniendu defectui: no est p se appetendu seu fre...

B

L

f Dat. 5. l

Tristat

Air mul

